

గ్రంథావతరణము.

ఈ “సిరియాళ చరిత్రను”ను మొదట నేను హరికథగా వ్రాయగా ఒక స్నేహితుడు చూచి నాటకముగా మార్చునని తీసికొని వెళ్ళినాడు. “పుస్తకం పనితాపితం పరహస్తం గతంగతః” యను సామెతగా సతనియొద్ద మణియొకరు తప్పరించిరి. అయినను భక్తిరస ప్రధానమైన యీ “సిరియాళ చరిత్రను కావ్యరూపముగా కీ॥ శ॥ 1940 సం॥లో నాహృదయ పరితృప్తి నొందునట్లు తిరిగి వ్రాసి కార్యసాఫల్యమొనరించుకొంటిని. ఈ భక్తిరసకావ్యమును సహృదయతతో శ్రీ మద్రాసు “దుమాకృతేశ్వరార్పితము” చేయదలంచి యాయన కీ కృతి నిచ్చియున్నాను.

ఈ కావ్యమును కీ॥ శ॥ 1942 సం॥లో మాగురువులగు ఆదిని ఆంధ్రాస్థానకవి పీఠమధివశించిన బ్రహ్మశ్రీ శతావధాని శ్రీ చెళ్ళపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రిగారును, ఆంధ్రాస్థానకవులగు బ్రహ్మశ్రీ శ్రీచంద్ర కృష్ణమూర్తి కవిసార్వభౌములును శతావధానులు ఉభయభాషాకవులు అయిన బ్రహ్మశ్రీ శ్రీవేలూరి శివరామశాస్త్రిగారును ఈ గ్రంథమును చూచి వారివారి యభిప్రాయములొసగిరి. ఇట్టి శ్రమ కల్పించినను నాయండలి ప్రేమతో హృదయపూర్వకముగా వారు యిచ్చిన యభిప్రాయములకు నాయభివందనము లర్పించుచున్నాను.

ఈ గ్రంథము నా మూలాగ్రముగ చదివి విజ్ఞాపనను వ్రాసిన చిరంజీవి శ్రీ సాలగ్రామ సూర్యనారాయణమూర్తి మద్దవంశీయుడనూ సన్నిహితుడనూ ఉభయభాషాప్రవీణుడనూ కవియునై యున్నాడు. ఈ కవికి ఆయురారోగ్యైశ్వర్య పుష్కలత్రాభివృద్ధి నొనగి భగవంతుడు సర్వదా క్షేమముగాక !

వయోధర్మమున మానమూనిన నాకొక యొత్తిడిని కల్పించి
ముద్రించవలసినవిధిని బలపరచిన చిరంజీవి నా మాడవకుమారుడు
భాస్కర సరసింహ రాసుమూర్తికి ఆశీస్సులు.

స్వగ్రామమునకు ముద్రణము దూరమగుటచే వెనువెంటనే
“ప్రూఫు” సరిచూచుకొను సదవకాశము కదరక కొన్ని పొరపాటులు
దొరలినవి. అవి అరనెఱుసున్నలు యడాగమ ఉకారసంధులు కొన్ని
చోట్ల స్పష్టాగ్రప్రతిపత్తికై సంస్కృతభావములు పాటించబడినవిగాన చదు
వరులు ఇందలి దోషముల నెన్నిచూచించిన సవరించుకొందును. తగు
మాత్రముగా తప్పొప్పులపట్టిక అంతిమమున సూచింపబడినది.

సాంస్కృతాభిమానులు అగు శ్రీ రిసెప్టివ్ ప్రెస్సువారీగ్రంథమును
చక్కగా చదిందుపక్షిది తీర్చి తప్పులులేక అందమైన లిప్తితో ముద్రణ
వేసినందులకు వారి కెంతయు నాకృతజ్ఞత.

ఇట్లు,
కృతికర్త
సాలగ్రామ చింతామణికవి.

శ్రీ మత్పర దేవతామైనము తొలి పలుకు

సిరియాభచక్ర అనెడి యీకావ్యమును విగచించిన
“సాలగ్రామ చింతామణి”

నేను బందరు స్కూలు పండితుడుగా వెళ్ళుటకు పూర్వము ఇంజనీరును బ్రాహ్మణాగ్రహణమున నుండునపుడు నామొద్దఁ జదివిన శిష్యులలో నొకఁడు. ఇతని తండ్రి సుబ్బారాయుడుగారు కూడ కవి యగుటచే నీతనివంశము కవితావంశము. ఆయాపుస్తకము నా మూలాగ్రముగ నేను వింటిని. సలక్షణముగా మృదుమధురమైనదిగా నున్నది. ఇది భక్తిప్రధానమైన చక్రము. సర్వధా పఠనీయము. ఇట్టి సత్కావ్యమును రచించిన యీతనికి శ్రీ మదుమామహేశ్వరులు శ్రేయోదాయకులయి, ఇతోఽవ్యధికమైన ఆయురారోగ్య భాగ్యాధికములను ప్రసాదించి రక్షించుదురుగాక !

చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి,
శతావధాని,

20-2-42.

సి రి యా ల్ చ రి త్ర ము.

ఇది వింజరగ్రామ వాస్తవ్యులు సాలగ్రామ చింతామణిగారు రచించినారు. ఇందలి కవిత్వము నాతికతిక మృదుమధురముగానున్నది. కవిగారే స్వయముగా నిందలి కొన్ని ఘట్టములు చదివి వినిపించినారు. వీరికవిత్వము పోతన కవిత్వమువలె మిక్కిలి సులభశైలి నలరారుచున్నది. ఇందు సిరియాళ్లనకును మాయాభిక్షకుండగు శంకరునకును జరిగిన సంవాదము శ్రవణవేయముగానుండి, సిరియాళ్లని వేయినోళ్ళ వినుతింపచేయుచున్నది. ఈ గ్రంథమంతయు భక్తిరస ప్రధానమైనది. దీనిని జదినవారి హృదయములు కరుణతరంగితములగునని మఱియుం జెప్పుచున్నాను. గ్రంథకర్తలగు చింతామణిగారు మిక్కిలి యుదార స్వభావముగలిగిన మహాపురుషులు. వీరిహృదయము నిర్మలము కనుకనే వీరికవిత్వము పిర్మలమై నిర్దుష్టమైయున్నదని మనవిచేయుచున్నాను.

శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి,

రాజమండ్రి.

మహామహోపాధ్యాయ, కళాప్రపూర్ణ,

కవిరాజ, కవిసార్వభౌమ, అభినవవ్యాస, ఆంధ్రాస్థానకవి.

వేలూరి శివరామశాస్త్రి,
శతావధాని.

చి రి వా డ,
తేలప్రోలు పోస్టు,
కృష్ణాడిప్ర్రెక్టు.

తన చుట్టుప్రక్కలనున్న వారందఱకును సాలగ్రామ చింతామణి చింతామణియేయని విదితచరము. ఇప్పుడీ సిరియాళచరిత్రము రచించి యీచింతామణి ఓరుల చింతల నాశ్రయింపవలయునా? చింతామణి యెంతగుణగ్రహణపరీణమో అంతకెక్కును గుణవత్తరము. చింతామణి సామీప్యమున కొలదికాలమున్నజాలు; మైత్రీయన నెంతనిర్భలమో మఱి యంతెట్టిదో తెలియుటకు-ఎంతయో నవ్వులనున్నను ఇప్పుడీ సిరియాళచరిత్రద్వారమున దాపులనున్నము. సహృదయులు దీనిని చదివి తృప్తి నొందగలరు.

వేలూరి శివరామశాస్త్రి,
శతావధాని.

శ్రీ నాల్గ్రామ చింతామణి కవి.

శుభమస్తు.

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

విజ్ఞాపన

శ్రీమదామృతయమూర్తియు పితృసహజ శ్రీయునగు బ్రహ్మశ్రీ పాల్గూమ చింతామణీకవివరులచే న్రాయబడిన “సిరియాళచరిత్ర” యను, నవ్యప్రబంధమునుచూచితిని. మనుజువృత్తపదార్థములందు రసజ్ఞుల కభిరుచిగలుగుట నై నగ్గకమైనను అననంబుగ నాకొనవిన తత్కవివంశీ యత-నన్నిట్లు పోత్సహించినది.

ఈసిరియాళచరిత్ర ప్రాచీనార్వాచీక కవివరులచే గ్రహింప బడిన మాతృకకలది యైనను నది తత్తద్భాషోపానకులకు మాత్రము ముదాపహుగుట విశేషముగ నిక్కావ్యము చక్కని సామాన్య శైలిలో ఒహిరంతస్ఫురదైన పూరమై ఆబాలగోపాలమున కందు బాటుగా నుగమముగ దెలిసికొనదగియున్నది. ఇదియొక పరిణత భక్తుని చరిత్ర. పరమార్థాభ్యుదయము సభ్యునిచు భాగవతునకు భక్తికంటె యన్యముపాదేయముకాదు. శివానుకంపన మభ్యునిచు సింహానికి భక్తిజ్ఞాన కర్మ యోగ సాధనములు సమాదరణీయములు. అందు జ్ఞానాగ్రతితోయనుకంటె భక్తిసులభమైనదని అచ్యుతోక్త అభ్యుభక్తికి మాంగంబులు పలుకెఱంగులు అయ్యని తపఃపూజా యజన అధ్యయన నామస్మరణ త్యాగాది సూపకములు. అందు త్యాగము సర్వాతిశాయి “సకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగే నై కే అమృతత్వ మానభః” అని శ్రుతిప్రమాణ నిర్ణయమా.

సామాన్యముగ లోకమున నెల్లరకు ధనమనందలిప్రీతి కడుం గదు నధికము. అట్టి ధనగతిప్రీతికంటె పుత్రప్రీతి ఘనతరము. కాబట్టి

ప్రజలు విశేషవ్యయప్రయాసలకుల్లనై తీర్థయాత్రలు ఉగ్రవృత్తములు ఆచరించి అపత్యముంబడయుదురు. అట్టిబాలునికి బాలగ్రహవీడా నివృత్తి, కళాప్రావీణ్యత, అన్యోన్యవాంఛిత్యత, శతాయుష్కత, తదపత్యత కలుగుటకై పితరులు పడు పాట్లకు మితయుండదు.

ఇట్టి కష్టనిష్ఠురముల కోర్చుకొనుటయే పుత్రప్రీతియందలివిలువ. అట్టి యాత్మజుని త్యాగమునకు పణముగాకల్పించి అపత్యఫలముందృఢ ప్రాయముగభావించి భక్తిని సాధించిన భాగవతోత్తముని పూనిక కడుంగడు ప్రశంసనీయునుట నత్యుక్తికాదు. ఇందు సిరియాళుని తండ్రి “కన్నప్పను” మించి జీమాతవాహను సతీశయించిన సత్యమైన త్యాగయ్య. ఆతని కై వారాధనా విభాన, మపూర్వము. అమూల్యము. “శ్రద్ధయా దేయం ఆశ్రద్ధయా దేయం శ్రియా దేయం హియా దేయం భియా దేయం సంవిదా దేయం అనుశ్రుతి శిరస్సు యా దేశము ననువర్తించిన మేధావి. అట్టివిలువగల శివభక్తునియందలి ఘనతనెఱిగిన వారగుట నిక్కవివరులును నాయుదంతమునే కావ్యవస్తువుగ గైకొనిరి. శిల్పికి. అభిమానవస్తువు లభ్యమైన తద్గుణకీర్తన రూపకముగు నవితయు “పసిడికింబూదావివోలె” నెన్నికగల వన్నెవాసికలదియగును కనసపు టల్లిక జిగిబిగియు ఒజ్జల యొరవడులకుం “దూ-చా, లు-తప్పని జాను తెనుంగు నుడుల వెలిముత్తియపుకోవలు ఉత్తమ దేశికప్రతీకాశనుగు నంతే వాసిత్వము. “అథాధివిద్యం ఆచార్యః పూర్వరూపం అంతే వాన్యత్తరూపం” అను నుపనిషద్వాణి నన్వర్థముగావించు దేశిక చాప్రానుబంధము ఉపదేశకునకు గౌరవము, అంతేవాసి అనువర్తనము నమగ్రముగవెలయు నుత్తమలక్ష్మ్యములు అనుబసత్వము.

ఇక్కావ్యమునందలి భాషానతి అన్వర్థమైన యబల, కబ్బపు తీవయు, నునువెల్లు లేబ్రాయపు ముగుద, అష్టదిగ్గజ రచనా ప్రాబల్యత కొంతయైనంతమాత్రమున దొన గుణ దోషము.

కొందరు ప్రాధికారమున వర్ణితము నభినందించినను మఱి
 కొందఱు బాలభారతి నెఱపు లలితపదవిన్యాసమునకు మురియని
 సహృదయు లుండకపోదు. మఱియు కవికి నై సర్గమైన కవనపు
 పోకడను నిర్బంధముగఁగట్టి అస్వాభావికమైన సవ్యసాహిత్యము అంద
 మైనవ్యావహారికము అనునదిగా నడుచని తప్పు త్రోవలకలవాటువడి
 బెఱుకునొప్పులతో కుంటుంటకన్న సహజత్వమును (బరిజనాలిటి) నిర్మూ
 లముచేయుట మహాపాతనోపపాతకములకంటె గరిష్ఠమైన ద్రోహముల
 విజ్ఞులందఱు, కవికి సహజసృజన తదభిప్రాయమున ప్రతిభావ్యుత్పన్నతల
 నెల్లడించును. ఏకైకపుత్రత్వము నొక తృణప్రాయము భావించి జంగమ
 బిడ్డకు బలివెట్టి శివకటాక్షమునకు జోలికట్టిన భక్తావతంసుని పరాకా
 ష్ఠతం దెలుపుపూనికతో నిక్కవి కథకుంటువడనీక చదువరులయుత్సా
 హమునకు విఘాతకములగు సప్తదశవర్ణనలను సమగ్రముగ వ్రాయ
 కున్నను తత్తత్సందర్భోచితవర్ణనలు “సకృత్తుగా నలిసి కితనడిపినారు
 మఱియు నిక్కవికి పోలిక కనితాభిమానమేకాక సవినకవనధోరణి
 వెగఱుకాదనుటకు కాబోలు కావ్యఖండముల నాశ్వాసములపేర వ్యవహా
 రింపక తదగ్రగమైన అవశంస నామ వ్యవహృతియుస్పష్టపఱచుచున్నది.
 ఇక్కవివరులు (జంక) పిశ్యపాదులు చక్కని తెరుగుపండితులట. (దత్తత)
 పిశ్యపాదులు సత్యమైన అచ్యుతులు అగ్రజును త్ర్యంబక సఖును.
 అనుజులు సహృదయులు ఆత్మజులు ముమ్మాన్యులు. ఇట్టి యమాను
 షశ్యమునెసయు నిక్కవివరులును “సత్పుత్రేణులం” అను నానుడి
 ననుసరించి శతాధిక గ్రంథకర్తలగు నేటికవులలో నుత్తమైక
 కావ్యకర్తలగు వీరును నాకోవకుఁ జెందుదురనుట సహృదయ
 హృదయాధికత సర్వయము.

శ్రీమంతుండు నుదారవంశజుఁడు స

రేవృశార్చనానై మ్మికో
ద్దాముండస్వహ దాసశీలుఁడు పృశాం
తస్థైర్యచిత్తుండు ని

ష్కాముండుం గరుణామయుండు సుమహా
సౌజన్యఁడు న్బాంధవ
క్షేమాభ్యర్థి నిబ్రోచుతకశివుడు శ్రీ
చింతామణి సత్కన్.

క. వితరణచూడామణి కీ

రితికి ద్యుమణియును న్యాయరీతివెలార్పన్
చతురతశిరోమణియు ని
ర్జిత ఘ్నణియా నీవదాన్యచింతామణి, నాన్.

యాచింపంగఁదలంచి భూసురవర

వ్యాజంబునక నిర్జరుల్
వాచాతీత వదాన్యనింట నెపుడుక
వాంఛింతు నిష్టార్థముల్
“పూచీ”మాదని యెంచి యేమొ? అతిధిక
బూజితురీ యన్నపూ
ణ్ణా చింతామణి యాది దంపతులు స
ర్వస్వంబు త్యాగంబుగాక.
జనకులుగారు సంతోకె

సార్వజనీన సహాయ సంపదక
జనకులు స్వార్థముం జిదిమి
సత్య పరార్థనివేదసంబుసన్

జనకులు ఆతిథేయులు వ్ర

జావోగిధుల్ నిరతాన్నచాన న

జనకులు పుణ్యదంపతులు

త్యాగమునందవతారమూ ర్తుతా.

పులుగడ్డుము తైముం బోలెడియాజన్మ

పూత నదాచార పూర్ణశ్రుతము

ఇందిరాదేవికి స్పందిరంబై యొప్పు

బహుభోగముల దేలు భాగ్యమహము

బహుపుత్రపాత్ర వ్ర పాత్రదాహిత్రుల

సతుల స్వవంశమ హత్వవృద్ధి

పరహితౌషధక్రియా పాటవంబున “మృత

సంజీవసౌషధ శక్తి కలిమి

మంచినత్నవ్రతము ధర్మ మార్గము

సహజకవితాధురీణుడు సదయుడభి

ద్విజవరానల్పసంకల్ప దిన్యకల్ప

కంబు చింతామణికవిగ్రామణియన.

భాగవతతిలకకథ” యను

రాగంబున శాస్త్ర్యఫణితి రచించుచుట నే

సేగతి పులింపగల్గుట

కాంగ్రెస్సేతకగుణ కలిమిబలిమిచే.

కమ్మని తేటమాట లర

కమ్మని పోకడ పద్ధియంపు పాం

కమ్మల “చెళ్ళిసిళ్ళకవి”

క్రైతకు పోలికగల్గ దిన్యభా

వమ్ముల పూర్వములే కతయు

భక్తిరసస్ఫురణంబు నిట్టి నీ

మస్మరయంగ నేటి కవి,

మండలిలో నరుదంట నత్యమా.

కలిమి వెలంది నీకడ ను

ఖస్థితి నుంట నెఱింగి వెంటనే

పలుకు పడంతియున్ నహజ

వైరమునెంచక త్వత్కర్తృహ

మౌలమిరచింప నేర్పుమెయి

సిద్ధజినొక్కవిధంబజూచుచున్

విలువవెలార్పఁగాఁగల క

విప్రవరుడొకఁడుండియుండునే ?

క్రొన్నెలవెన్నెలవన్నెలచెన్నగు

కై తలో నునువెల్లు పూతపూయ

సర్వ సర్వం నహా సర్వస్వ కల్పనా

సౌదామినీలతల్ సరవిమెఱయ

నును వెలి జిగి తెనుంగును మింటిబాసల

కూర్పున పగజాలఁకోవనెనయ

సెక్కుపెక్కులనుచున్, పిక్కటిల్ల గనొక్క

చక్కిచక్కగ గూర్చుకై లిపొదల

నెగడి మగరాలపొగఁడొంచు నిగనిగలను

కవితప్రాధ్యానపద్యయై గద్యపద్య

ముల బిసాళించు సౌంగధ్యమలమిఁగొనుట

చదువగులకెల్ల నోరూఁగు చతురఘణితి

సీ. ఘనకృపేశ్వరునను కంపాపరిష్టవ
 భవమైనరెనగత పావనమ్ము
 అంధ్రీనంస్కృతేముల యందుపూర్ణులు పితృ
 పాదులయాశీఃప్రభామహమ్ము
 తిరువతివేంకటగురుకటాక్షముగన్న
 కవితకుగలిగినగౌరవమ్ము
 కైతకు కవ్వడిగాగల్గు వేలూరి
 శివరామసహపాత్రిభరమ్ము
 కల్పవాసల్ప శిల్పప్రకృగరిమ
 వర సువర్ణపువస్తువు పన్నె నెన్న
 సకవమూర్తుల మెప్పులనెగడె చెల్ల
 పిల్ల శ్రీపాదకృష్ణకవి ప్రవరుల
 చింతామణి కవియన్నను
 సంతోషముగాదు విబుధసంతతికి, టుపై
 శాంతాత్ముల కైతయెడ కవి
 చింతామణి యనంగడగును కల్పపుష్పజాతీక.

ఇట్లు,

సశ్రీయోవాసతుఁడు,

నాలగారిను సూర్యనారాయణమూర్తి,

ఉభయభాషాప్రవిణ.

విలంబి, కృష్ణాక్షమి.

క. అరమేనఁ బ్రియసతీదే
 హరమృత శృంగార కాద్రీ మమనస నలుఁడి
 సిరియాశేవరదుఁ డింజర
 మిరవగు శ్రీపార్వతీకృపేశ్వరుఁడోమృత.

ఉ. శీతనగాత్మజానుతునిఁ

జిత్రసరోజమునందుఁ జేర్చి నే
ప్రీతిని సంస్కరించెద న

భీష్ట త్రివర్గఫలాభి కాంక్షతోఁ
జేతులుమోడ్చి వందనము

నేసెద విఘ్నములెల్ల దోయి వి
ఖ్యాత యశస్కుఁడౌ యుగ
గాధిపతిఁ శరణాగతావళుఁ.

—♦ హృదేవి ♦—

సీ. ఏమహాదేవి దా నేవేళ నాధుని

తలనాకి లిల్లుగా నెలగుచుండు
ఏమహాదేవి దా నింపుమీరగ వీణ
సామగానమును త్రి స్థాయిమీటు
ఏమహాదేవి చా నెల్లకవీంద్రుల
వాగ్వేదసులలిత పదములుంచు
ఏమహాదేవి దా నెల్లవిద్యలఁ బుత్ర
వాత్సల్యమున నేర్పు పంతులమ్మ.

తే. గీ. వసజనంభవురాణి గీ ర్వాణి నీల

వేణి పుస్తకపాణియా వాణి నాదు
వాక్కుననునిల్చి కృతీరస వంతముగను
తీర్చి దిద్దుతఁ దేనియ తేట పగిది.

—♦ ఇందిర ♦—

సీ. ఏమహాదేవి దా నెల్ల వేళలఁ బతి

నెడదవసించిను ఖంపఁ జేయు
ఏమహాదేవి దా నీలగు ముదాప్రసాద
గూర్చి దోబుట్టువై గొమరమిగులు

ఏమిటాచేది బా నెట్టి దండనా

రాజులునేరారా రాజు జేయు

నామోదేర శ్రీమంతులు బ్రహ్మనెల్ల

నోననాతగన ను శ్లోకతగన

తే. గీ. నల్ల కమలాదనశ్శిఖిని కంజిలించి

నన్యధాచాప్రసాదాని జగమునంపు

తొ. ౧౩ కల్పంబు యీదోతి తోడబెనలు

నెలా వరించంగ సీయమన్ వేసికొంటు.

—♦ నేంకిలు నాయకుడు ♦—

క. అలమేలు మంగ నాంబును

చెలింగఁగై కొనయునెలమి శ్రీతిర్మలపై

నెలనైభుక్తుల ప్రోలకె

యీలుపేర్లు గొలుతు పేలక చిత్తరదేవుణ్.

—♦ బాసకీ బాసి ♦—

తే. గీ. శ్రీరమ్యాహానీవాన

సారసదగనేత్రు, లలిత జలధరగాత్రుణ్

కోకిభజించెద తారక

శ్రీరామణ మహ్మత్రిక్ దరింపుమటంచున్.

—♦ సరస్వతీస్తుతి ♦—

తే. గీ. వ్యాసనాల్కిరి లకుఁగాలి దానకడికి

దండి భుజుతి భారపి పండితులకు

బిల్వణ నీవీద్రుసకు నల మ్మృణానకు

భట్టబాణానకే జేతు పండనమలు.

—♦ తొంటి తెనుంగు కవులు ♦—

ఉ. నన్నయ తిక్కయశ్వలను
నాచన సోముని శంభుదాసుఁ బో
తన్న మహాపీఠిని నరు,
ధర్మస మూరని నారనాభ్యుఁ బె
ద్దన్నఁ దెనాలి లింగున నె
దఁ దలపోసెద భాస్కరుఁ మఱ
న్నెన్నియొ బొత్తముల్ భువి ర
చించిన నత్కవులం దలంచెదఁ.

—? నేటి రచయితలు ?—

తే. గీ. నేమ మొప్పంగకవిసార్వ భౌమునెన్ని
ఘనులనుకపించుతా మహా కవులకెరఁగి
కల్పన ననల్పబిరుదముల్ గాంచినట్టి
తక్కుఁగలకవులకొకపది మొక్కులిడుదు.

—♦ అసాధారణ గురుస్తవము ♦—

చ. తిరిగె ధరాధినాథుల ను
ధీగణముల్ దరిసింప వాఁచే
బిరుదములందె పంకిత క
విస్తుతి రోదసిమారుమోముఁగాఁ
బరగి కవిత్యచంద్రిక న
భంబున సంపిత పూజ్యమూర్తుతా
తిరుపతివేంకటేశకవి
ధీరులకేనాసరింతు నంజలుల్.

—శ్రీమదామృతము—

మ అవసానాథుల సన్సభాసభములం
 దత్తాత్రేయధారాసహ
 మా విశేషంబునందోగి కంఠశయ్య న
 న్నోయించుమెచ్చంగఁబె
 క్కవధానంబులొసర్చి మించు “ధిశంబుం
 డా!” యన్న నేలూరి శ్రీ
 శివరామూఖ్య కవీంద్రవంశస్థునకే
 జేదోయి సంధించెదన్.

—శ్రీమదామృతము—

సీ. భవ్యసూక్ష్మసత్త్వ భాద్రాశ్రమంబు
 రచియించెనెవ్వఁడు రసముఁజిల్క
 నెట్టి సగస్త్యేశ్వర చరితంబుభక్తితో
 రచియించెనెవ్వఁడు రసమగుల్క
 చాటుభారలబహు చక్కసిత్తైలిసి
 రచియించెనెవ్వఁడు రసపుమొల్క
 పొంగియుడుద్యోగ భారవిర్వాహకం
 జభినయశాస్త్రుని ద్యాధికుండు

శే. గీ. సూరభట్టాస్వయంఘరి శుద్ధయశుఁడు
 సగ్గుణాకరమూర్తియహ సత్కవీశ్వ
 రుండునువివేకియతులధీ రుండునైన
 “వైద్యనాథా” ఖ్యకవికిరా వందనములు.

చం. ఎలమినినేను నాతడుచు

యింజరిమందున కై నమల్లుచాన్

కలసియు బేర్చి పెండుశత

కంబుల వాసిసవారశానమున్

కలియుక వేరువేరుగను

కబ్బములన్ రచియించినార మా

వెలువలి పీరశంకర క

విన్ దలతున్ మదిబాల్యమిశ్మిన్.

—ఓ కు క వి...ని ం ద ఓ—

చ. అదియిదిలేదటంచు బరి

హాసము జేసెదరంచు మిమ్ము దూ

రెదరొక కారణంబున “స

రే” యటులైనఁ గవిత్వసన్ద్రముల్
కుదురుగ మోనులెత్తునె ? ని

రుద్దభవత్స్మృతి “వంగతోటలో
నెదురుగ “దిష్టిబొమ్మ” నిడ

కెచ్చిధనాకృషిచాగుఁగాకవి !

—♦ షష్ఠ్యంతములు ♦—

కం. శ్రీకాళికాపియునకున్

లోకారాధ్యునకునావి రూపాక్షునకున్

భూకైలాసనివాసికి

నీకావ్యపతికి సుమాకృత పేశశివ్రునకున్.

౪౦. శ్రీగరుడకు సుభకరుకు
ప్రాకటనస్థుక్తతాక పాలితమతిక్
పాకారిసంగితుసకు గృ
మై కాయాత్తుచకుమాక్త పేశ శివుసకుక్.
క౦. శ్రీకాత్యాచుగిధపుచకు
నాకాధివసంధ్యుచకు నయగుణమతిక్
లోకేశపూజితసకుక్
యూక్తిసద్వింతుమాక్త పేశ శివుసకుక్.

—శ్రీ కృతి కర్తృ వంశావళి శ్రీ—

- క౦. ధరసాలగ్రామ శ్రీ
హరిపూజలు జేయువార లగుటకతమునక్
నరసాలగ్రామమురుభ
కరిగృహనామమొప్పె గాధరయంబుక్.
సీ. ధరగౌతమీధర ద్వాజతీరంబున
వింజరగ్రామంబు నెలయునందు
అన్ని నిద్యాయందు న సగూనపాండిత్య
ముంగల్గియుండును భూమిమరులు
ననరవశిష్టగోత్రంబునందలరారు
నర సునాలగ్రామ వారలందు
నెలగి శ్రీశైలుండను విభాగ్యశుభుషుండు
దీలదీపకంబు నెలమిబుగె
గీ. ఆతనికిమున్నురాశ్శృంగు లందుపెద్ద
రామనాభ్యుండు సరిసదల రాణసెనగె
సెనగునెడవసుండు శీతన్న గారు
మూడుకసుండు బియ్యం మూర్తియనగె.

గీ. ధీరులంచునుకాగల వారతాను
రంచువిద్యలనేప్ప న నుంచితముగ
సర్వవిద్యలనంపూర్ణ శక్తిగలిగి
మూడుమూర్తులొకైగా మొనరించు.

ఉ. సెద్యసుతుండు రామనకు బెం
పెసలారగ వెంకమాంబయ్య
తద్దయుబెండ్లి జేసియు ము
దంబున నుండగ వారిగర్భమం
దిద్దరు కూర్చివుత్తరి లుద
యించిరి వెంకయపేరయాఖ్యులై
యొద్దికమీర బెద్దచు మ
హాన్నతీతి చరించనంతలోన్.

గీ. వెంకయకు తండ్రి)ముందుగా బెండ్లి జేసి
పిదప పేరయవరునికి ముదమమీర
నుగుణవతి బుచ్చెమాంబయ్య నుదతి జూచి
పరిణయమొనర్చె నై భవ స్ఫురణమెరయ.

గీ. బుచ్చెమాంబికగాంచెను ముపురసుతుల
నల్వరు నువుత్తికలఁగాంచె చెల్వమీర
వెద్దవెంకయ్యరామయ్య పిన్న వెంక
యాఖ్యు లనగను బరిగిరి యనువుమీర.

గీ. రెండవసుతుండు జ్యోతిష పండితుండు
యెల్ల విద్యలుదెలిసిన పెల్లిమండు
బుధసుతుండునుత్యాగియు భోగియగుచు
వర్ధిలుచుండె తరడి) నం, బరకడంగ.

ఉ. ఆతరి శ్రీతనాఖ్యున క

ఖండ గుణాన్విత లక్ష్మిదేవినాన్

స్రీతిచలంగ వేడుకను

బెండిలి జేయగ సంతప్రేమామై

యెంతయు ప్రేమలీల సూతి

యించుచునుండగ నెల్ల బందుగుల్

సంతసమంద చంపతులు

సాఖ్యగతిం జరియించ సంతలోక.

ఉ॥ సీతనగారి పాండితి వి

శ్రేష్ఠమా లించుకొండ జెప్పనేర్తు నా

భ్యాతి దిగంధరంబుల ప్రి

కాశత నొంది సభాంతరంబులక

జ్యోతిష కేరళంబులను

సూరివరేణ్యులచే బహూకృతుల్

ప్రీతినిబొంది చూడగములు

వేలకు వేల్ బహునూనమందెతాన్.

స॥ శ్రీశ్రీమూర్తికాచుడై | తెలుసొండు కమలనా

భువికిడిచర్య | మనశిజెప్ప

మెచ్చి యీ భూ విభుం | కిచ్చె మాన్యంబును

శార్దూలు వేయిగ్ల | సగె బహుమతి

ప్రాప్తి గొర్చునుకా | ప్రిశ్చ జెప్పినమెచ్చి

కానులు నూరాన్లు | కాన్కసిచ్చె

బాహ్యుదేవర సంత | మఖ్య పబ్బులుగారు

వలయు నన్నింటిని | బసపుమండె

గీ॥ మఱియనేనుల నేగ్రును న । నాన్మన నులచె
 వేచకునువేల ప్రియరే । నినతికెక్కె-
 నట్టి నీతన్నగారి వ్రే । భాగ్యతి నలవి
 యగునె నెల్లంప నానంద । కపటానంద.

చ॥ కలక శుభలగ్నమరయన ప
 భండ మహాపిథపలబెలర్చగా
 తనయుడు లచ్చరాఘవసకు
 చూరగుణాధస్యము వెంక లేమనున
 వినయ నుశీల ధన్యుడుగు
 వెంకమరాధ్యని బెండ్లి నేయ వా
 రనయము సౌఖ్యవీలల మె
 లంగుచునుండగ సంతవాకిన్.

గీ॥ ఆఖరు గుణధన్యుడు వెంక । మాంబకెలని
 మువ్వురు కొమరి తెలును మతి । మువ్వురు నుతులు
 నెలమిగల్గిరి సంతనం బినుమడింప
 బెనుపసాగిరి యెంతయో । ప్రేమవారి.

గీ॥ పెద్దవెంకయ్య సోమయ్య పిన్న నుబ్బ
 రాయుడనగను సేర్గను । రహినియిడిరి
 బీదసాదల కన్నంబుఁ బెట్టునట్టి
 వెంకమాంబిక నెన్నని । విబుధుడున్నే.

క. తననుతు వెంకయ్యకు ల
 చ్చేసగారట ముదముమీఱ । సత్వరరీతిక
 ఘనపుణ్యశీల గాయమ
 యను కన్యకజూది పరిణ । యమ్మొసరించెన్.

గీ. బాయమాంబిక సంశయి । వడసె నిల్వ
కునికి పెంకయ సంశోష మి । నుమదంప
సున్నరాయుని రెండవ । సుతుని శేష
యాభ్యు దత్తునిగా గొనె । సంత మఱియు.

గీ. నుమతి యగు నచ్చమాంబసు । సోమయాఖ్య
మూలపసునకు నిడి పెండ్లి । శోభణజేయ
వార బుభయాలు పంపియి । చార్ది బేల
నూర్పురాయని చరిత పిమ్మరినగనయె.

సీ. కార్తాంతిక గ్రంథ । కల్పవృక్ష ఫలంబు
అనభాపించిననాన । లెనయట్టి
శ్రీకృష్ణ యనుచు । నేటిత పరలాప
సేనాథ సత్సభా । నిపుణశాలి
తొనయల సేయగిను । నీ జుల కొనుగుచు
నుబ్బయ్య పోలి నుతొనుజాచి
భావి ములత్తూ భాగ్య । చిహ్నాలనెన్న
యాయని దత్తుచు । సిమ్మటంచు

తే. గీ. అవరణచిహ్న సంశోష । పంపియంత
శత్రుణునుమాత్రంకే నిచ్చె దత్తునిగను
నుబ్బరాయాభ్యు నొప్పెది నిగూఢమణి
అకసల సేనుచియిన్న నుమాత్య మేమె ?

గీ. నరసహపిమ్మె. చార్దిని శారదాంబు
నిశ్చయశ్రోత్రంబున సయినపనుచు
కలతలపెన్వలబొ నేర్చి గలుగుచును
నుబ్బరాయనుభియించు నాజన పితృంబు.

సీ. వేదశాస్త్రాదిన ద్విద్యలందొప్పుకీ
 తననుతునుబ్బరా యునకు వేట్క
 అనుకూలవతినర్ప మాంబనుప్రథమంబు
 ననుద్వితీయంబున సయగసజాభ్య
 పుల్లమసాధ్వినంపల్లీలనుద్వాహ
 ముంజేయవారలా మోదమలర
 అన్యోన్యముగ నుండ నంతగా మెకును సో
 మనయు శేషన్న శ్రీ తనయును మరి

ఆ. వె. లచ్చనయటంచు నల్వర రహినిసుతుల
 యిరువురనుపుత్రికలగాంచె నెలమివారు
 వెంకమయూచిన్నవశాంబలక్ పేర్లచేత
 పెద్దచుండిరిదినదిన పృథ్విగాను.

క. ఘనముగతుల్యాతీరం
 బుననొకగామంబునందు పూర్వులుమాహా
 రెనలేనినంపదలచే
 తనుసాలగామవారు తనరిరివేట్క

గీ. విరివిధాన్యపువాతర్లువేసియుంట
 చేతపాతర్లగెడ్డంచుజెప్పచుండు
 భూవనతికొంతగల్గనప్పరివసించి
 శాపురముచేయుచుండి ను ఖంబుగాను
 వ॥ ఇట్లు నాయూరనుండు మా వారిలో.

ఉ. ఆయతకీర్తిశాలియు గు
 నాభ్యుడునొడగుసుబ్బయాభ్యుడక్
 ధీయుతుడార్యవంశిత వి
 ధేయునుదానమునందు నెంతయో

శ్రేయముగన్నవాడు బుధ

శేఖరులకదనియించువాడు సౌ

ఖ్యాయత్తుడై వెలుంగుచు ను

ఖంబుననుండియెసంతనాతడుకా.

గీ. సుగుణభ్రంశింబుగుణవతి శోభనంగి

మైసగౌరాంబికనుబెట్టి యాజ్ఞయామె

వలసనం తొనమునుగనె నెలమి పోసె

సరసిచింతాపాదీయ నుచు చ్చునులనంగ.

క. తన సంకతిలో పెద్ద ను

తునిచింతామణికిపెండ్లి తోనముమీరక,

ఘనశీలబాసమాంబిక

యానకగృహజూచిపరిణయ మొప్పుననించెను.

క. పతిసేవనామూంబిక

కాతుకంబునజీయునామె పాకానరితేరీ

క్షీతియందుకుండుచూపులు

సతతమునగిట్టె నమసుచు సంభావించున్.

సీ. తన యింట లేనదెం చినకళిధులనెల్ల

సత్కరించుచునుభో జనమొనంగు

ఎవ్వశేషుడిగనె నుడువేదనునట్టి

నాశ్నాములేకన త్వర మొనంగు

తననాగలంచునె శకులంచు నెంద

జూచిన ర్తించెడి సగుణశాలి

ప్రసాదలయందు భేదమించుకలేక

నమబుద్ధిజూచువి శాలహృదయు

గీ. డర్థిజనకల్పవృక్షమం చనగవచ్చు
 ఆర్యనుతుజును సతతవకాదార్యవంతు
 డై నచింతామణియుదన్ను సస్థులడుగ
 లేదు-పొమ్మన్న మాటయేరావనొట.

తే. గీ. బాపమాంబికియే వేళనంటచేసి భర్త
 వోడ్కొనివచ్చిన సారకెల్ల
 భోజనమొనంగిపరితృప్తి బొందునట్లు
 జూచివర్తించు పాయమ్మ సుగుణమేమొ.

ఆ. వె. బాపమాంబకడ్పు శలియించెనైక్కుర
 సుతలనికనిరువుర సుతులగ నెను
 వారలందరినతి గారవంబొప్పగ
 బెనుచుచుండెవారి ప్రేమమీర.

గీ. సుబ్బయ్యులచ్చయ్యునంచు సుతులకెలమి
 పేర్లుచింతామణియు బెట్టెనార్ల నెంతో
 పేమనొప్పారగాంచంగ బెస్సచుంజీ
 మహిసివెలసిసరామ లక్ష్మణులనంగ

గీ. గౌరమాంబకబుచ్చాంబి కియునుమాగ్గ
 మాంబరుక్కాంబమరియురా మాంబులనగ
 పేర్లనిడివారి నెంతయో ప్రియమెల్ల
 బెనచిపెండ్లియొసర్చిరి ఘనతమెరయ.

వ॥ అంత తొల్లిటి తుల్యాశీరవాసియగు

గీ. సుబ్బయ్యాహ్మయ్యుండెడర సుతులకలచ్చ
 నాఖ్యునకు పెండ్లిచేయంగ సగునమయము
 వచ్చియున్నదిజేయంగ సలెటంచు
 తండ్రియోజనజేసెము దంబుమీర.

గీ. చరిత్రాచర్యంబున నున్న నాశముగను
 ఋషియందుబ్రహ్మహస్తమునొలిపి
 శాంతిగడుగొని చచ్చువాఁడొక్కఁడుననినుశీల
 చేయువాఁడొక్కఁడుననితలసి చేసెనెంత.

ని. అచ్చన గాఢతయొక్కను
 హానిభవంబున బెరిగి కేయనా
 వచ్చునెందులుభాగ్యయును నా
 భుగితియందులచువాఁడొక్క
 వచ్చెనామిదిని చాచునను
 నైశమనగెను రాజమందిరం
 నచ్చెననురాజువను
 లందఱుమొచ్చిపెనెబుద్ధికి.

ని. శ్రీరమరాజీ) శివరాత్రికారాత్మ
 గాఢతచంద్రయై భువనతలెదె
 బుద్ధినినంపాదు భూమినినంపాదు
 అనుననున గీతించి అంచునెగడె
 మునిమోనెగడె బుద్ధినినంపాదు
 గాఢతయై నై గాఢతయై
 నంపాదునంపాదు నంపాదు
 యానంపాదునంపాదు

గీ. అచ్చన గాఢతయొక్కను
 మేలను కాచియు నురాగతాదే
 గాఢతయై నై గాఢతయై
 అంచునెగడె గాఢతయై

నీ. తమకుసంతతిలేనికి తానునిగుండక
 దనవారిరీతినం దరిదలంచు
 అన్నపుత్రులెదాము కన్నపుత్రులటంచు
 భావించిప్రీతిని నరలుచుండు
 ముద్దుముచ్చటలనా మోదంబునజెలంగి
 కడు ప్రేమబిడ్డలు గారవించు
 తులలేనిసంపత్తు గలిగిసండులకును
 చాత్పత్వమెపుడుబీ దలకుజేయు

గీ. తమకునుద్యోగముంగల గనుచువిర్ర
 వీగుటయులేకున్ద్యాయుండు విడువజెల్లు
 వేళలందునహరిభక్తినిడువకుండు
 అచ్చనచరిత్రమెన్నంగ నన్నుశంబు.

క. ఘనజాచింతామణిపెద
 తనయుడుచుబ్బయ్యకెలమి దగునీశునా
 ధ్వినిబెండ్లి జేసియెంతయు
 మనమునసంతోష మినునుజింపగసంతో.

గీ. భాస్కరా రాధనంబును పరమభక్తి
 ప్రతిదినంబునుసతడుత ప్పకయెజేసి
 కాంతయునుదానుసంతోష గరిమనుండ
 సంతతిగలింగెభాస్కర స్వామిశ్రవను.

చ. సరవినిసీతమాంబకును
 సంభవమందిరిపుశ్యలిద్దురూ
 సరనయకన్కయాఖ్యలన
 గారతముందగనొప్ప పుత్రిక

సరసమబావసమ్మాయను

సద్విశ్వగుణాన్వితసన్నపూర్ణయుక్

మంత్రీయును కామమూర్తిబలము

మా సినుజనైగ నెనలుకొ విసక్.

గీ. సరసయాభ్యుసగి త్తరీ నయగుణాన్విత
సుగుణవతిభాగ్యశాలిమహాసుందరాలి,
యైసశ్రీరామతారకమనెడికన్య
కామదళి జూచివై నాహం కమ్మొనర్చి.

గీ. సుజ్జయాహ్వాయతమనెద్ద సుతునకలమి
పెండిలియొనర్చిదననం వీరితిమిర
దగిన వరులన జూచినం తనమమిర
తిమదుకొమగ్నతెలకు కివా మామిలొనర్చె.

గీ. అలమ గలవాడనీర్వర భక్తివాడు
బల్లిదండ్రులయెడగ్రహమ దనరునాడు
సుజ్జయాహ్వాయపెండిన సుతుడుగనక
యాభ్యునతివ్రాత్రె వాసనయన నుతిడునేసె.

చంద. ఘనమతిశాలియలకయను

గౌరవనీయుడు సాటివారిపై

నెనరుగలట్టివాడు కడు

నేర్పరి ప్రాకృతవైదికంబులక

ఘనదగిపించుకొంచును స

ఖండధనంబునుగూర్చినట్టి యా

ధనదుసిబోలువాడు గుణ

ధన్యుని సర్వయసెన్నశక్యమే.

కం. ఆనరసయ తనదాజా

యచుగూడియు సర్వశుభములకుమ మఱియున్
యెనలేని కూర్చినుండగ
జననీజనకులకదెహొ సంతనమామెన్.

సీ. సర్వవేశలయంచు సంతోషమొందుచు

కాలంబుశుభముగా గడపుచుండ

అచ్చన్న సుబ్బన్న యచువారలును దగు

ఘనమ సుబ్రహ్మణ్య యనఘుకుమర

నుగుణులౌ హేమాద్రి సూర్యనారాయణ

సత్యనారాయణన్ సవయమతులు

గుణవంతులై ననా స్థగుపుత్రులుడయింప

భుక్తికామ్రయమును బొడమెవారు

గీ. మహితసుబ్బచు శీత రామచక్రలగ

రామతారక మునకు సర్వ శుభకెలమి

నుదయమందిరి సంతసంబెరచుగనుగ

సిరియుసంపత్తిపల్లెచే కొరతలేదు.

కం. అనఘుడు చింతామణి

చినతనయుడు అచ్చయ్యకెలమి దగురామమయే

అనునమగుణవతిదానసి

ఘనవిభవముతోడ బెండ్లి గావించెను తాన్.

గీ. మరియు పెండవనతిగను పరమసాధ్వి

యైన బుచ్చెహొంబయన్ మానవతిని

గాంచిప్రేమనవై వాహి కమ్మెనర్ప

అంతయాశ్రయకాశికై యరగెవారు.

చ. జననతుడచ్చయార్యుడు వి
 శాలయశస్కుడురామనుత్తమున్
 దనమనమందుస్థిప్తసు న
 దాదగ చింతనచేయుచును మే
 లనుపమభాగ్యశాలియును
 ఆవృత్తితో ప్రతీయేటనన్నమున్
 జనులకుబెట్టు సత్సమును
 జన్మెను నొగగనంగనంబునన్.

గీ. సాధుమౌనగైత్రిశ్రీకగ న్నాథపురిని
 మూలమనకూర్చె చలివేద్ర భూతినిల్పె
 యెందరితిథులనుండికి నేగు బేర
 వడ్రోగోనతమగుచు భోజనమొసంగు.

గీ. కోర్టునద్యోగిగానంటె నొంతలాలు
 ముప్పువ్యాపారమంటేనే గొప్పగాను
 ధీరుడన్నిటావ్యాపారమందు
 కోర్టునట్టేచేసుప్పు గొనొతుంటు.

గీ. అంతిమతాపానామహాత్మకై స్థైర్యముచ్చ
 యాఖ్యులను శనదుకొమరితె నచ్చరూంబ
 నెచ్చిపెరిలిజేసెద నెలమి మీరు
 నంగర జనినన్నయ్య బాప్తిమికి.

శం. అనవినివిరామభావ శన
 తనయునితో బెప్పించు ముదంబును జెందెన్
 అనువుగబహుమతులొసంగ
 జననన్నయశాస్త్రి శనదు నదనమ్మనమున్.

ఉ. అంతటనచ్చయ్యాఖ్యుడు మ
హావిభవంబున బెండ్లియాడ వా
రెంతయు వేట్కతో తరిలి
రెల్లరుదామును బంధుమిత్రులున్
వితజెలంగనచ్చయకు వేడుక
నచ్చమనాధ్వి కత్తాన్
నంతనమొప్ప బెండ్లియట
జన్మ కురంగిపురంబునందున్.

గీ. పెండ్లి జర్గినవిమ్మట పెండ్లి కూతు
నత్తవారింటికనిపి వారచటమూడు
రాత్రులను నిద్రజర్పిరి లలితగతిని
కార్యముభయులకునుజేసె ఘనతమెరయ.

ఉ. అంతట నచ్చయ్యాయ్యుడు
నచ్చమనాధ్వియు నెల్లవేళ లిం
తంతనరాని సౌఖ్యముల
నేకవిధంబులనొందుచుండ ర
వ్వంత కొరంతలేకమరి
యాదగకాలము ఋచ్చుచుండగా
నంతటివేని లోటునకు
జాలగచింతిలుచుండ నెంతయున్.

గీ. రైలులేదినంబులన్ కాలినడక
భార్యయునుదానుహితులతో బయలుదేరి
వరున పురముల పల్లెల సరశిగొంచు
కాశియాత్రకునరిగిరి క్రిమముగాను.

- గీ. అంత ష్టే మేష్వరపుఘాటు నందునుండి
వలయువస్తువులన్నియు నెలమి కూర్చి
విదపక్షే త్రోవనానంబు మాదముమీర
జేసియట నిత్యయాశ్రీలు చేయ నెంచి.
- సీ. శ్రీవిశ్వనాథునిభి షేకించి విష్ణుల
మాధవస్వామినా మీదగాంచి
దుండెగణపతికి దండంబులై బెట్టి
దండపానికినినం దనమొచ్చి
బైరవస్వామిని గాలెనర్చింది
కాశీగుహకునమ స్కారమిడియు
గంగనున్న నంబు గావించి యంతట
శ్రీభవానినా పూ జించిమరియు
- గీ. అంతనుండిగై కాక్షేత్ర మందున్నాన
మందగుంజేసి తమగున్న మందరిమాన
భోజనాదికములజేసి పొందుమీర
కాడిభాయినిదర్శించి గవ్వలిచ్చి
- గీ. నందకేసునిప్రమథగ నాధిపతుల
కెల్ల శివలింగములకున హీనభక్తి
మొప్పిలిడిభక్తిమీరన మోభవాయ
అంచునతిభక్తిమీరవా రచునుండి.
- గీ. నిత్యయాశ్రీలునగునగా నెరపిమీర
కాశీగయయునునుగిప్రయా గలకునేగి
అచటచేయంగ వలసినవన్ని నిధుల
జిహ్వియమోధ్యంతట నరిగెవాగు

- గీ. సరయునదిలోనన్ననంబు జరిపియంత
రామమంత్రముపఠనచే గ్రామమందు
దశరథాత్మజసాధముల్ తగచుగాంచి
స్వర్ణరామునిదగ్గించి సత్వరమున.
- గీ. నిత్యయాత్రలు పరుసగా నెరపిమీద
ముక్తిమంటపమునుసల మునిమఠము
నెల్లఘాటులసత్రాల నెల్లజూచి
కాశికాపురినండియగు గయకునరిగి.
- గీ. ఘట్టణీనదిన్ననంబు పడసి పిదప
అక్షయవటచ్చాయేయ మందుజర్ప
దగినవిధులను నెరవేర్చి తక్షణమున
విష్ణుపదమునుబూజించి విసతులనిడి.
- గీ. అటగయావళిచేను ఫలాస్థినొంది
శ్రీనుమంగళగౌరి పూజించిమీద
చేయవలసిన యాత్రలజేసివారు
కృమముగానేగిరల ప్రయాగకు ముదమున.
- ఉ. మీదప్రయాగ నందతి స
మీపమునంగల కోటలోని కా
మోదముతోడ నేగివట
మూలమునుంగని అందుగల్గు దా
మోదరుడొదిగా గలుగు
మఖ్యలింపులకెల్ల భక్తితో
సాదరమొప్ప మొక్కులిడి
చయ్యనేగి త్రివేణికంఠము.

గీ. పసపుకుంకుమచీరలు ఫలములూచి

వస్తువులగుహార్చిగంగకు నందనమిడి

రమ్యముగ వేణిపూలన లంఘించి

వేణిదానంబొచ్చిరి వేడ్కమార.

గీ. యాత్రాపూర్తి చేసివార చటసంజి

తిరిగికాశికినందలు నరుగుచెంచి

అచటనొకకొన్ని మాసంమ్ము లభివసించి

గంగైకొనుటకుప్రయాగ కను నెడలి.

గీ. శుద్ధగంగను వేడివి శుద్ధులగుచు

కలశలందునవశుద్ధ గంగబట్టి

యింతకిని నేగకుండరా మేళుగాంచ

బుద్ధిచేకాశిచారి నె బోయిరింత.

గీ. దానినింగల్లుముఖ్యులుగా తోలుచూచి

శ్రీకన్నాధనుభద్రల నేవజేసి

నంగరామేశ్వరంబును నరిగివారు

రాహులింగేనునగ్గుంప రహిడిలచి.

గీ. అంశలయ్యునాశీర్థంబు నంగున్నార

మాడిక్షుతోర్చినవానమా గామనుండి

సోధింపరామేళు గెల్పునను

నంగుంగంగ శి మేలంబునొక్క కేళి.

గీ. చుట్టూరీధాల్గన్నాచాను శుద్ధులగుచు

నన్నురీధాల్గన్నాచుంబు నెలసేమిద

నంగురీధిలహడగాంచి శుద్ధులగుచు

చేర్చునొద్దనొద్ద నేవజేసి.

గీ. ఆ ధనుష్కృతికందము నరిగిమీద
నేతువునన్నానముంజేసి ప్రితిమీద
దర్భశయనంబుదరిజేసి తక్షణమున
నీలయన్నవ పానాణములను గాంచి.

గీ. మధురమీనాక్షి పూజించి మరలిసరగ
కుంభశోణేశునేనించి కుతుకమరల
వేట్కుశ్రీరంగనాథునే వించిపిడవ
జంబుకేశ్వరునకువంద నంబులసిడి.

ఉ. చేరెచిదంబరంబుగని
శీఘ్రముగానుచియాళి కేగి యా
దారినిపక్షి తీగమును
శబ్దయు హూయవరంబుగాంచియున్
తోరపుభక్తికంచినర
దున్సల పేరమ దేనినెంతయున్
తీరనిప్రేమ మొక్కలను
దీర్చిజనెన్ శివకంచికందరున్

క. ఏకామృత్వరదేవుని
నాకామాక్షి దేనిగాంచి నతివినయమునన్
ప్రాకటభక్తినిధలముల
వీకసమర్పించిజనిరి వేతిరుగులకున్

చ. తిరుపతినేడుగొండల న
తిత్పరితంబున భక్తిమీర శ్రీ
వరదుని వేంకటేశ్వరుని

నర్తన జేసిసమస్కరించుచా

దరిగలయాచ కావళికి

దాసముధర్మముచేసికొంచు నె

క్కిరిదగ శేషశైలమును

కేవలభక్తులతోడ నెల్ల యె

గీ. మొక్కలనుచీర్చికోనేట మున్ది పండ్ల
కప్పరముజేర్చి తాంబూల మొప్పగొనియు
దగనుగుడికిదక్షిణ త్రయ మొనర్చి
నరిగిమొక్కుచు వెంకటేశ్వరునిదరికి.

గీ. ఎదురుగానేగిహరితి నిచ్చిస్వామి
కెలమినాష్టాంగదండంబు లిచ్చిపిదప
పండ్లశర్కరయు తమల పాకులందు
హెచ్చుదక్షిణ సెట్టినం దిచ్చెవారు.

గీ. అంతస్వామిప్రసాదంబు నందరికిద
బసలకేయువంటల వడిగ జేసి
భోజనాదిస్మృత్యంబులకా పూర్తికేసి
గ్రామమంతయుగనిస్వామి కడికువచ్చి.

గీ. సాంధ్యకాలాన వెంకటేశ్వరునిజూచి
వందనములిడి దీపముల్ దొండమలర
గాంచియారాత్రినెల్ల నగడిచునయ
మునను నాకాశభారకు బోయిరితి.

గీ. కనులసండువనాకాశ భారగాంచి
రండున్నానెల్లప్పుడూ రభశభక్తి
నడచిగోగర్భమునుపాప నాశని
అందున్నానెంబుజేసివా రరిగిపిదప.

గీ. దిగువతిరుపతిలోబస దిగియుడిపిల
తీర్థమునతీర్థవిధిజన్పి దేవిగాంచ
వసపుకుంకుమపండ్లుచు బట్టుకొనియు
రహినివెడలినిమంగడ ర్చనముకొరకు.

గీ. ఫలములనునిడి నందనం బులనుబెట్టి
నడిచిగోవిందరాజుల గుడికివంతు
ఆయనకునతనిభార్యకు సంజములికి
బీబినాంచారినినిజాచి వేట్కు మొక్కిరి.

గీ. తీర్థమగు కాళహస్తానికి జేరి స్వర్ణ
ముఖునిన్నానంబొప్పయు మునిముహూని
వేడి తీర్థకాళహస్తీను పినతంలిడుచు
అతనిజేవికి జ్ఞానముల సంకమొక్కిరి.

కం. కన్నప్పయగని భక్తుల
నన్నతిగావించిమొక్కి నన్నరముగ నా
కన్నప్పకొండకేగియు
వన్నగనటనండుశ్రీకు ప్రార్థించివడితా.

గీ. అచటనుండియు బెడరాడ కరిగికృష్ణ
ననినిన్నానంబుజేసియు ముదముమిర
కనకదగ్గకుపండ్లిడి కరములొడ్డి
నరసివేగిచానవాల్ స్వామిగడకు.

గీ. గాతమీనదితోటిలిం గాలగడ్డ
స్నానముంజేసిపూజలు నల్పినిదన
పొంగుగంగను గాతమిన్ బోసిమరల
అందుజలములపూరించి రతికినినప.

గీ. స్వామిశింగసముక్తియు త్రేమముగను
ఎవరియిండ్లకు వారలు నేగివిదన
అచ్చయార్థుండు అచ్చస్మృతమీద
తగినసంతర్పణలుజేసి ధన్యులైరి.

వచనము. ఇక-మంతాపాపములను విడిచివేసి బ్రతివన—

గీ. చెన్నభట్టాస్వయంబున వన్నెగన్న
పార్వతీశ్వురుడంబునగా బుడవంచె
ఆమెపెదభీమచిసభీమ నాఖ్యుతులు
గగయెదినభీమచంద్ర మునునవిగతు.

గీ. నారసిత్తరమాత్రేయ తీరమందు
శ్రోత్రియుడును శ్వామిశ్చ గోత్రజుండు
చెన్నభట్టచంకాంబుధి శీతశీతలు
దైవచిసభీమనాఖ్యుడక అనన్తురుడు.

క. చిసభీమన అచ్చమలక
తనయులుమువ్వుగుననొక్క తగుకొమరి తెయున్.
జననమానొందినభదిన
మునబెట్టినామకరణములు నల్గురకున్.

గీ. నరనయాఖ్యుండుబుచ్చయ్య నారశింహ
మూర్తినిసాంబయనువారు బొడమచారి
కెల్లరకువిద్యలను నేర్పెయుల్లమలర
స్థితనుండ్లికోరంగి పురమునందు

గీ. నరనయాఖ్యుండుచేట్టచే నయగుణాభ్య
దైవగౌరొందికలబెట్టి యంతకేసె.
యెలమిసంతతిగలిగెనా లలనకంగ
మరుడునుజ్ఞాయుడచ్చమ్మలునగలిగె.

గీ. మరిద్దితీయంబుననుదగ్గ మాంబయనెడి

కన్యకనుజాచివై హ హి క మ్మొనర్ప

వారలనోన్మన్మత్తిచే వరలుసంత

భీముడుదయించె సత్కళాధాముడగుచు.

క. చినభీమనాఖ్యుడెండచ

తనయుడుబుచ్చయ్యకంతదగు నెంతమయన్

వనితనుగనుగొనముదమున

ఘనవిభవముతోడబెండ్లిగావించెనుతాళ.

క. చినభీమనాఖ్యుకొమరితె

కునువై వాహికమునేయ కొమగొప్పగ యో

జనచేసిరినమాంబిక

కును దగువరుజాచిపెండ్లిగావై ముదముగన్.

గీ. మూడనయశంసునరశింహ మూర్తిమంచు

నామకరణంబుజేసిరి ప్రేమరూర

సరవిముద్దుకు కన్నయ్య శాస్త్రీయంచు

బిలువసాగిరితలదండ్రు లెఱుమినుతుం.

కం. ఆపిలుపె యెల్ల చాడకీ

వ్యాపించెనుసంతకమున వ్యాపారమూల

దేవట్లరయినగానీ

యీపేరేచిల్చెతుదకు నెల్లనినోట.

ఉ. కన్నయశాస్త్రీయంచును జ

గంబునసంతట వ్యాప్తచుయ్యెగా

మన్ననజేతురెల్లనిభి

మానముగాగను జూచుచుండ్రుమేలే

వశ్యయంత్రాసాయంగులు
 పండితుడీశనితల్లి దండ్రులే
 పున్నె మొజేసినారాయని
 భూప్రజలెల్లనుతింతునిచ్చులుక్.

ఉ. జ్యోతిషశాస్త్రమెల్ల పరి
 శోధనజేసియు శ్రీశైలందునక్
 జాతకభాగలందు నవి
 శారదుడై జగమందు పెన్ద ప్ర
 ఖ్యాతీనగాంచియెల్లరు ము
 దంబునుజేందయు భక్తిమీరగా
 చేతులుమోడ్చి మొక్కుదురు
 చెప్పినవన్నియ దార్థమాటచే.

ఉ. ఆయనజ్యోతిషంబున మ
 హాప్రతిభంగడియించి యెంతయో
 శ్రీయుతుడైనవాడు బుధ
 శేఖరులందున మెప్పులంది వి
 ద్యామహిమచెలంగియు న
 దాభగవంతునిభ్యాసమెప్పుడుక్
 జేయుచునర్హసాఖ్యముల
 జెందుచుకన్నయశాస్త్రియొప్పెడిక్.

ఉ. చిన్నతనమునుండియు ను
 శీలగుణాభ్యయునెల్ల కన్నెలు
 చెప్పికగన్నమిన్నగద
 యీమహాత్మియటంచు నెంతయుక్

చిన్నెలువన్నెలుంగలుగు

చేడియనీమెళుసాటిలేకు చూ

కన్నయశాస్త్రికీమెదగు

గాయనిజేసెను తండ్రిపెంజీలిన్.

కం. అదంపతులిగువురుకడు

మోదంబుననర్వసౌఖ్యములుబొందుచు వా
లేదియునులోటులేకయో

శ్రీదయనొప్పారగాను చెలగిరిసిరులన్.

గీ. వైదికములందుతొకిక ప్రజ్ఞలందు

భోగమందునునీతని బోలెపరు

నుగుణవంతుండుధీశాలి సూరివగుడు

లూతడెంతయుజగతిప్రఖ్యాతిపగుడు.

నీ. పతినివీడనినరుం ధతివోలెనెప్పుడు

వర్తించుమహలక్ష్మి భర్తయెడల

తనపతియింటికి జనుదేరనతిభక్తి

దగునేవజేసినెం తయుజెలంగు

యెపుడునతిథులుయింటి కేతెంచినిగుగాంచి

సరనిపతియాజ్ఞభోజనమొనంగు

భర్తకుబధిరంబు వచ్చెనంచెంచక

మాటల సౌజ్ఞలన్ తేటపఱచు.

తే. గీ. తనదుపెనిమిట్టిదైవమం చునునెఱింగి

అతనియాజ్ఞనుసారంబు నామెమనలు

శాంతమేభూషణంబని సర్వమెరిగి

రహిమెలంగునలమహా లక్ష్మమాంబ.

ఉ. కన్నయశాస్త్రి కంఠప్రియ
కామినీయశామహాలక్ష్మీసాధ్వీకీ
కన్నెలుమువ్వులై వెలయ
కాతుక మొప్పుగ బెంప వారలా
పున్నమ శేనియంద మును
బోలినెలంతల మోములొప్పెగా
యెన్నికగన్న సోయగము
శివసంధ్యాస్థలిలేక కెచ్చుకున్.

గీ. విదవమగబిడ్డయొక్కడు నుదయమందె
గానినిల్వకపోయిన కారణమున
అడపిల్లలు మొగపిల్లలైన నీర
లందునెంతయు సంతోషమందు చారు.

గీ. అచ్చమయలక్ష్మి సరసాంబయశునుగవర
వూంబయశును మంచులగ్నంబునందా
పేర్లనునిలిచిముదమున వార్లకప్పుడు
చెప్పలేనట్టిచేమను జెందియుండు.

గీ. చమపుచెప్పించుచువును సంత్రగుముర
పెద్దపిల్లకప్రాయంబు వెడలుకుండ
అగినమనూచిపెంజిలి తండ్రిజేయ
కలుపుచేన్లొగ్గా మములే తొడిగించె.

కం. నాకేడుగమున కాశము
కనుగంగానాగెన్లొ కళంకుగుం
బాకలపెనసకునచ్చిన
వసుడొకగుడు లేకమదిని భాషించెచెలూన్.

శం. ధనవంతుడు యెక్కువ భూ
మిరిగల్గివాడునూన మింపగువాడుకొ
యనువై నయోగ్యతమూడును
ఘనవనలింగలియుండ గావలెననుచుకొ.

ఉ. అందముగల్గువాడుజను
అందరిలో కడుఖ్యాతి నెక్కువకొ
జెందెడి నాడుమా న్యమల
శ్రీలనుమించిచెలంగి ప్రేమనం
క్రందునిబోలిభోగమల
రాజలి పేరున జెండువాడునె
న్నందయశాలి అచ్చయ య
నందగునాతడునచ్చె నాకికొ.

శం. అనుచును యిటికిచెచ్చె
జని భార్యనుగాంచి మిగులసంభ్రమ మొప్పం
గనుకన్నయముద మొదవం
గనువార్తను పూనగుచ్చుగతి వచియించెకొ.

గీ. వరుడుపాతర్లగడ్డని వాసుడుమరి
నరవిచింతామణినుపత్రు లిరువురందు
పంచుకొనిగాయవరకును బృహద్యయిగి
జనెజగన్నాధభూకిన చ్చయ్యిచ్చేన్ది.

గీ. అచ్చయాఖ్యుండుసౌధంబు నందునుండు
మరియుమూడవపెండిలి మాటయొకట
గాని నుందరరూపంబు గల్గువాడు
యింతకన్నను సంబంధ మెచటలేదు.

౧౦. అసిచెప్పినదంశయుదా

వినినుమఃహూర్తంబుజూచి వెంటనెప్పెంగ్గి

యొనరింపవలయుననిచస

పనులనుజేయించలక్కిన్ పారఁభించెన్.

౧౧. అః ఘోషాన్నయాభ్యుదయ

యంబగులగ్నము నూచిప్రేమచే

సనువమభాగ్యశాలియను

అచ్చయకకదగుచచ్చమాంబకన్

ఘోషవిభవంబెల్లగన

ఖండముదంబుజెలంగ పెంజిలిన్

జనులునుతింపబలమగులు

సంతసమంపగజేసె నెంతయున్.

౧౨. నైభవముమీరపెంజిలి శోభదేవి

పెంజిలిహాసనబంధుల ప్రేమమీర

అయిదుగోజూపంజరప్రభావములు

జన్మనానానామాలజేసి నొగి నొగె.

౧౩. తనగులెండవకొ మర్రిపై

యనలక్ష్మీవరసమాంబ నినువనుచున్నా

దనలెడపూజిస్తాన్మనో

బను నామ్రామనామ యాభ్యుదయసాధుమన్.

౧౪. కాపురమురామనగమంబు గలదనతను

వయనసరి పిన్నమించిభూ వసతిగృహము

గలదాచిశ్రీలక్ష్మీవరచేయ గలుగువాడు

ఆతనినినాడునుతనెత్తు నంచునెంచి.

క. విరాతనయనఃకునువాదగు

కూతుని నిచ్చెదనుచేను కొమ్మరియ శశన్
మాతయగునాగమాంబిక

కాతరుణిం సంమకస్మి సమాఖ్యుడుచెప్పెన్.

గీ. ముదిమనానూర్తముని బూని గురుదినాను

అప్పటికినిరాచిలందగు శప్పగుండ

వచ్చివై నానొకముజప్ప నలెకటండు

నిన్నమాఖ్యుడుచెప్పెదా గదలెగ్రహము

క. తనయింటికిజనగా నడు

జును పెంజీలివారుతనలి ముదంబలరంగా

జనుదెంచికట్టి వారిని

గదితగుదుర్బాధ నెంకొ కాళం చెనుకున్.

క. తననగు గెండవకొమరచె

యమిన్మిగ్గిసరిననూరిని యమనామెరచా

అచగుణుడునుబ్రహ్మణ్యం

బునకికిన్ నెయ్యిపెట్టి పెంజమునజేసెన్.

గీ. దనరవై వాహినిముజేసి కొనియునెగ

పెట్టికొమరతెన్నొక్కని పెట్టికొమరు

జేగనగుయింటికందగు వేగవచ్చి

కార్యమునుజేయనిభయులు కలసియుండెన్.

క. పతిచై నమంచుమదినం

మృతిమీరగలక్తిసరస మాంబికవేళ్ళకొ

కుదుకముమీరగ నేవల

సతివిభవముతోడజేయ నామెకంబులక

గీ. మంచినుఖమునపెంపొద వించుచుండ
కొలదికాలమ్మునకుగర్భ మెలమిదాల్పె
సంతనామెకుకొమరితె యపుకుగిలిగె
తల్లిపాలనుయెకుగని దయ్యెబాల

గీ. తాతయమ్మమ్మలెంతయో ప్రీతిమీర
బెంచిమహాల్క్ష్మీయంచును వేరుబెటి
తనదుమూడవకుకుమారి కినివివాహ
మపుకుగిన్నయకాస్త్రీచే యంగనెంచి.

క. తనమూడవకొమరితె
యంగగౌరవపెండ్లి నీడు సకుచచ్చెనుచే
యంగుగానయనిపెండ్లి
తనభార్యయు దాను నిట్లుదగి యోజించెన్.

తే. గీ. వరుడుయోగ్యుడుగానందు నాడులేడు
చదువునందెలుబాడపూ బ్యంబునువ్వె
నుగుణవంతుండునెటబాడ నున్నజమ్ము
యింగ నెటుల్గునున్నదో యెకుగజడు.

గీ. అపుకుకుబ్రహ్మణ్యయనఘుని గనె
సోడుచవలుడుస్థిరబుధి మైమెలంగు
సట్టివానికెచ్చిన నెట్టలగునో
సయినకిధిక్రమిటులండె ననుచునెంచి

గీ. కన్నయాభ్యుపాసనిచెం గటకువరిగి
నాచుకొమరితెగౌరాంబ మోదమలర
నీకునిడిపెండ్లితేనెవ ప్రాకటముగ
అముహూర్తమునకు రమ్మ ముకుగిన్నె.

క. మీతనయునకునునాదగు
కూతుని నిచ్చెదనుచేరు కొమ్మనియతన్
మాతయగునాగమాంబిక
కాతరుణమునందుకన్న యాఖ్యుడుచెప్పెన్.

గీ. ముంచిమూహూర్తమునఃజూచి యుంచినాము
అప్పటికిమీరలందరు తప్పకుండ
వచ్చివై వాహికముజర్ప వలెనటంచు
కన్నయాఖ్యుడుజెప్పిదా కదలెగృహము

క. తనయింటికిజనగా రను
ముసపెండిలివారుతరలి ముదములరంగా
జనుదొంచినట్టివారిని
గనితగుమర్యాద నెంతో కాపించెనటన్.

క. తనదగు రెండవకొమరితె
యనలక్ష్మీనరసమాంబ యనునామెనుదా
అనుగుణుడలనుబ్రహ్మణ్యం
బునకిదికన్నయ్యపెండ్లి ముదమునజేసెన్.

గీ. దనరవై వాహికముజేసి కొనియునంత
పెండ్లికొమరితెదోడ్కొని పెండ్లికొమరు
డేగతమయింటికందరు వేగవచ్చి
కార్యమునుజేయనుభయులు కలసియుండి.

క. పతిదైవమంచుమదినం
మృతిమీరగలక్ష్మీనరస మాంబికవేడ్కన్
కూతుకముమీరగనేవల
నతివిభవముతోడజేయ నామెకునంతన్

గీ. మంచినుఖమున పెంపొద వించుచుండ

కొలదికాలమ్మునకుగర్భ మెలమిదాల్చె

సంతనామెకుకొమరతె యపుడుగలిగె

తల్లిచాలసయెరుగని దయ్యెబాల

గీ. తాతయమ్మమ్మలెంతయో ప్రీతిమీర

బెంచిమహాలక్ష్మీయంచును వేరుబెట్టి

తనదుమూడవకుమారుని కినివివాహ

మప్పుడున్నయశాస్త్రివే యంగనెంచి.

క. తనమూడవకొమరితె

యన గౌరవపెండ్లి నీడు నకువచ్చెనుచే

యనగుగానయనిపెండలి

తనభార్యయు దాను నిట్లుండె యోజించెకొ.

శ్లో. గీ. వసుధుడొకాగర్భముగానందు నాడులేడు

చదువునందెలుజూడపూ జ్యోతిసునెవ్వ

నుగుణవంతండునెటజూడ నున్నజుమ్ము

యింక నెటుకన్గనున్గనో యెరుగకదను.

గీ. అప్పుడునుబ్రాహ్మణ్యయనఘుని గనె

నతడుదపలుడుస్థిరబుద్ధి యైమెలంగు

నట్టివానికెచ్చించి నెల్లగునొ

నయినవిధివృత్తమిటులుండె ననుచునెంచి

గీ. కన్నయాభ్యుదయమనిచెం గటకునగి

నాదుకొమరితెగౌరాంబ మోదమలర

నీకనిడిపెండ్లిజేసెద ప్రాకటముగ

అమహానైరమునకు రమ్మ మునుగిసేవు.

- క. అనికన్నయాఖ్యుఁగింటికి
జనిభార్యనుగాంచిమిగుల సంభ్రమమొప్ప
విసిపించెనచటజగ్గిన
ఘననుభవార్తలను లక్ష్మీకాదనకుండన్
- గీ. ఇంటికెల్లరుబంధులు నేగుడెంచి
నారుపెండిలికై పెండ్లి వారురారు
వరుడురాడాయెనిక నేమి జరుగవలయు
నంచుమహాలక్ష్మీభర్తతో ననియెనిట్లు.
- గీ. పెండ్లికొమరునిరాకకై వేచివెడకి
విసివివేసారియింటికి వెడలిచూచి
తిరిగివరుడుండుస్థలముల దిరిగితిరిగి
యొక్కసాంకేతస్థలమందు నుండగాంచె.
- గీ. వెలుపలికిదోడుకొనివచ్చి బలికెనిట్లు
యెందుకీడాగిక్ూర్పుండు లేలనీకు
పెండిలాడంగ నిష్టమై యుండరమ్ము
లేనిపోనట్టిఅల్లరి మానుమయ్య.
- గీ. అంచనగపై నమైవెంట నరిగెనుబ్ర
హ్మణ్యమునకునుగౌరాంబ కపుడుపెండ్లి,
జేయసంతోషమునువారు జెందపిదప
కార్యముభయులకునుజేయ కలసియుండి.
- గీ. గొలదికాలమ్మునుభయులు కలసియుండ
సంతతియుగల్గెనల్వంగ బాలదయ్యె
అంతకాశియురామేశ్వరాదియాత్ర
లకునువెడలిరిపుణ్యస్థలములుదిరుగ.

గీ. తిరిగియాత్రిలనన్నియు వరుసజేసి
యింటికే తెంచినుఖముల నెనగియుండ
భర్తయందుసనెక్కుడు భక్తిగలిగి
గౌరమాంబీకనుండునె క్కాలమింట.

వచనం:-అంత అచ్చయూది దంపతులు కొంతకాలము గడచినపిదప
అచ్చయ్యగారు సతితో

చ. కొమరులులేకయున్న నమ
కూరపుసద్గతులంచునెన్ని శా
స్త్రముతోవచింపుచుండగ వి
చారముగల్గెనుగాదెయిప్పుడీ
సమయమునందెదోచెనొక
సత్సుతుదత్తునిప్రేమగాగొనం
గమదినినూహబుట్టెనొక
కాంతరొసేకదియిప్ప మేకదా

చ. అనినవినిసంతసంబనుచు
నామెవచించగజ్ఞాతివర్గమం
దుసతగుసిల్ల వానిగని
దోట్కొనిరమ్మనిచెప్పనామె నె
మ్మనమునగోచరించె తన
మాతకుదగ్గరయింజరంబునకొ
ఘనడలసుబ్బరాయనికి
గల్గినిపుతులిలనల్పురందునకొ.

గీ. నాలుగవపుతునిడిగిన తేలటంచు
పుల్లమాంబనుబ్రాహ్మణుల పుతునిడుగ
అందునకువారుసమ్మతి యొచ్చెలంగ
యింటికినినేగిభర్తతో నిట్టలనయె.

గీ. సేసవెడలితిపిల్లవా నినియడుగగ

తగినబాలుడుమనకుండ దగినవాడు

యిత్తుమంచును బల్కిరి వింజనమున

వారిమర్యాదగాంచనె వ్వారివశమె.

క. అనియామెబల్కనచ్చయ

విసిమామకు దెల్పనతడు వేడుకమీరం

గనుపిల్ల వానిజాతక

మునుజూచితిభాగ్యమాయువులుబట్టెచుగా.

క. అనికన్న యాఖ్యుడంతట

తనయల్లుచితోడజెప్ప దగుమోదమునొం

దిన దత్తునితలిదండ్రులు

గొనివచ్చిరిమంచిచూచు కొనిశుభమునకై.

గీ. దత్తుగొనిరలబాలువే దవిహితముగ

జాతకర్మాదివిధులను జర్పిపిదప

లచ్చనాఖ్యునిపేర్కార్చి నచ్చయామ్య

డెలమిచింతామణిపేరు వెలయజేసె.

గీ. దత్తుగాగొనినుతునికి చిత్తమలర

వేట్కునుపనయనముజేసి ప్రేమమీర

దత్తపుత్రునియందునెం తయునుప్రీతి

గలిగియుండియునంతర్పణలనుజేసె.

ప|| ఇట్లు ఆపుణ్యదంపతుల యాశీఃప్రభావమునఅభియుక్తనిద్యా

బుద్ధులు గఱపుదు వై చాహికప్రయత్నంబునీయనమకట్టి అను

రూపవధువునునిశ్చయించిరి. ఆమెవంశక్రమంబెట్టిగన.

గీ. వారణాశ్వస్వయంబున బేరుజెండు
ఘనడుశ్రీవత్సకోత్రా వనుడురామ
చంద్రబుధవర్యుడుండెని స్తారయశుడు
కవులువిద్వాంసులునుగల కాజులూర.

గీ. నుబ్బునూంబనుపెండ్లాడి శోభనామె
వలసగనెపుత్రీకాత్రయ మెలమిపిదప
నొక్కనత్సశుగాంచెపెం పెక్కనతని
బెంచినుబ్రామశాస్త్రియొక్క బేరుపెట్టె.

గీ. ఊరువిడనాడిజేరెమం జేరుకంత
రామచంద్రయతనమేన మామగాన
తనమకూతునిసూరాంబ నెనయునుబ్బు
రాయనకునిచ్చిబెండిలి వేయొనకెచ్చె.

గీ. అంతకాశికివిదైకై నరగియతడు
దండిభట్లవంశాభిచం ద్రుండు విశ్వ
నాథబుధునొద్దనిద్దియ బోధనొంది
యాంటికినివచ్చెబందుగు లెల్లమెచ్చె.

గీ. అంతనుబ్రామశాస్త్రినూ రాంబలకును
మంచినుముహూర్తమునకార్య మంచితముగ
జేయవారలుసుఖముండి సూరమాంబ
ప్రత్యేకలసిర్వరనునొక్క పుత్రుగనియె.

శా. శ్రీశ్రీశ్వేత్వరసన్నపూర్ణలనదా
నేవించిరాకాశిలో

భావించెన్ దమపేర్ల నేయిడెదనా

స్వామీయటంచెఁకిన్

రావేగంబుననన్నపూర్ణయని గా
 రామొప్పకామేశ్వరీ
 శ్రీవిశ్వేశ్వరరామచంద్రమని న్నా
 సిద్ధేర్లువారంతటన్.

క. తనకూతురన్నపూర్ణమ
 కునువై వాహికమునేయ కుతుకంబునయో
 జనజేసిజూడగా న
 చ్చినవరుడొక్కరుడులేక జింతించెటటల్.

గీ. ఒకటిగల్గినమఱియుని కొకటిలేదు
 అన్నియున్ననువిద్దియ నున్నజాన్ము
 యెన్నికోర్కెలో? వరుకట్ల మియ్యలేము
 యింతకునుదై వనంకల్ప మెట్లుగలదో.

శా. సాలగ్రామకులాభిచంద్రుడగున
 చ్చయ్యార్యదత్తుండు వి
 చ్ఛాలోలుండగుసుబ్బరాయునికిపు
 ల్లాంబొమహాసాధ్వీకి
 లాలింపందగునొరనుండువరచిం
 తామణ్యభిఖ్యుండునా
 బొలుండెంతయుయోగ్యుడంచుమహిలో
 భావించినా నెంతయున్.

క. అనియేగినీదుదత్తున
 కునుచింతామణికి తగినగుణవతియో బా
 లనునన్నపూర్ణ నిచ్చెద
 ననిజెప్పెనుసుబ్బరాయుడా యచ్చమతోన్.

గీ. అందునకునామెనంతోష మందిబల్కె
మాదువ్యాపారమెల్లను నాచుదత్తు
జనకపితనుబ్బరాయుండు గనుచుచుండె
ఆయనకుగూడదెల్పుమ టంచుబల్కె.

క. అనిఅచ్చమాంబబల్కిన
వినిసుబ్బరాయశాస్త్రి వేడుకమీరం
గనునుబ్బరాయనకు జె
ప్పిననంతోషంబునంది ప్రీతిగననియె.

గీ. ఆమెకిష్టంబుయైనచో మేముగూడ
సంతసించుమటంచనె సత్వరమున
ఉభయులును గూడిమూహూర్త ముంచిపిదప
విందులనొసంగిబహుమతు లందుజేసి.

గీ. అచ్చమాంబికతనదత్తు డైనముద్దు
తెనయుచింతామణికిజనక తండ్రినుబ్బ
రాయనకుజెప్పగమయింజ రంబునుండి
తెలిరిందఱుమంజేరు పురమునకాను.

శా. భేరీభాంకరణాదివాద్యములతో
వేశ్యామణీగానశృం
గారాభ్యున్నతితోగవింద్రికవిశా
గానంబుతోనైదికా
శీరాద్యక్తులతోఁపొంజెలగు నా
చింతామణీయన్నపూ
హారశ్చంబులపెండ్లి నై భవమునె
న్నంశక్యమేయోకి.

గీ. మారళాస్త్రకళాభిజ్ఞులై రహించు
యించువిల్కానిచేతిరా యంచయనగ
రాణజెలువొందునట్టిసూ రాచలంబు
మేళమదిచెన్న మిరిసం పీ)తినొసగె.

గీ. ఐదుదినములుపెక్కి మ హంబునలిసి
పెల్ల బంధులతో గూడి యింకమున
అమితవై భవమొప్పుగృహపగివేళ
మొనరజేసిరిసంతోష మిరుమడింప.

* శా. సావిత్రీబుర్రడించు నామెనపున
స్వంధానముక జేయగా
బూవుందావియుచోలి దంపతులు సం
పూర్ణాసురాగంబుతో
నేవేళంకహరించ పెద్దలమనో
భీష్మంబులీడేరగా
శ్రీ)బిశ్వేశుడనుగగిహించెనన దో
చెగగర్భచిహ్నంబులక

* మ. కసియొక్కపూర్వ మపుత్రులక సుగుణన
ద్దభీరు లచ్చెన్న ము
బృహదక భాస్కరరామమూర్తిని సం
భావ్యంబుగా నచ్చమాం
బను బుచ్చాంబను రామలక్ష్మిగుణ
సంస్కార్యక మహాలక్ష్మియక
వనితారత్నములక సరంత
పతిధ్యానంబు దీపింపగక.

* క. తనయులతోమనుమలతోమునిమనులతోడగూడిమునమందుమధ
ర్మనిరతిదప్పకాతను ధనధాన్యనమ్మగలిగి దనరారునలక.

* ఈగుర్తుకలపద్యములు శ్రీ) వెలువలి వీరశంకర కవిచే రచింపబడినవి.

కథాపారంభము

ఇట్లు కృపేశ్వరపాదారవింద మిళిందానందేందిదిరాయమాణ
మానసుండనై, మత్కృత్యారంభ నిర్విఘ్నవరిసమాప్తిహృష ఫలాభ్య
ర్థినై నముచితస్తంబులు, నాశక్త్యనుసారంబుగ గావించి వరంపరాభి
వృద్ధిగా నాయొసర్పంబూసిన “సిరియాశచరితంబునకుం” గథాక్రమం
బెట్టిదనిన—

కం. అరయగ నరనారాయణు

లిరువును ప్రశాంతమనుచు నేయిరవున సు

స్థిరబుద్ధిదవము నెఱపిరొ

వారిగూరిచియట్టిబదరి కాశ్రమమలరుక.

1

తే. గీ. అవనిగలయట్టితీర్థము లందునొక్క

పుణ్యతీర్థము హిమగిరి పొంతఁబుట్టి

చల్లదనమునతుంపురుల్ చల్లుమేటి

యల్కసందాఖ్యప్రసహించు సచటంగం.

2

తే. గీ. ఉగ్రుడైనను తనకాద్ర ముడుగఁదలచి

స్నానమాడినయంత్రప్ర శాంతినెనయు

నాశ్రయాశునియుష్ణత్వ మణచివేయుఁ

జల్లదనముంబఁదావసా శ్రయామునెనసె.

3

వ. అట్టిపవిత్రాశ్రమగా ప్రవృత్తయైయొప్పు—

తే. గీ. బదరికాశ్రమమందుతి పంబునేయు

చుండుగామ్యఫలాభ్యర్థి యొక్కతపసి

మూసగట్టినరోసముం బోలుదీప్త

పొదలుచున్వాసూడసయెడు మునిసగుండు.

4

తే. గీ. నిరతనూతనఃకుమారా నియతిశేచి

నలుపుగంగాఘమర్షణ స్నానవిధులు
నట్లుపూర్వాహ్నమునఁ బంచ యజ్ఞచైత్య
దేవ దేవార్చనలతోడ దీర్ఘముణము.

5

తే. గీ. ప్రియముమీరగభూసుర విధులమిగులు

నింతపాయనమునుభుజి యించి కొంత
సిదప దినిపించునటలేడి పిల్లలకును
చెలిమిచై వారసుతనిర్వ శేషముగన.

6

తే. గీ. అట్టులాకనాడు సింహుప్రి యస్మత్తోడ

లేడిపిల్లల కవలకా లీలపాయ
సంబు దినిపించుతఱినాక సముగవోమ
యానమున బ్రేయసింగూడి యరుగునొకడు.

7

తే. గీ. తుంబరాహ్వయుఁడొప్రమ ధుండునూచి

నత్వములపట్లమునివద్య సహజప్రియము
నివ్వెఱందోపచిటికెలనెఱపిదెలిసె
నాలి మొగమున చిఱునవ్వు బూపునిరియ.

8

తే. గీ. ఎక్కడై నను “చిమచిటుక్కుమన్న

నద్దుచెవిబడినంత” న చ్చముగ విసిన
చాగునిఁదుపాకుగుండునై జలదరించు
నట్టిమ్మగమునకిది నెఱ వాటయరుదె ?

9

తే. గీ. క్షణములోనటజాయన కబళశేష

మాస్యముననుండి దుర్వాస హస్తమందు
కొంతదిగఁజార మఱికొంతఁగూడనేల
బడగ చెంగున చాటెలే శృడలిపొదల.

10

వ. అంత సమ్మనివరుండు-

తే. గీ. కన్దవనునగ్నికణములు గాల్గదలసి
మిన్నలోనున్నరోసమ్ము మిన్నదెనకు
తరలఁజేయుచునళసిపా తములసరణి
తుంబుచునిజీరి క్రోధము తోడననియె.

11

ఉ. ఎవ్వడవోరి! జాల్ముడ! మ
దీయ విధింజెరువంగఁజెట్లు నే
పువ్వులలోనఁబెట్టిపియ
ముం, ననివారగ బెంచుకూనలక
దవ్వులకేగ నెట్టితివి
తప్పడునేత కునత్ఫలంబుగా
నివ్వనుధంజనింపుము ము
సీశ్వరు దుర్వసుశాసనంబునక.

12

జా. సర్వాభిమండుడనంచు బుష్పకము స్వే
చ్చకొ సింగినాటించు త్వ
గ్దర్పారంభము గ్రిందుమీముగననీ
కక మట్టి మల్లార్పసి
దుర్వార్షశ్వము సంస్కరింతు నిదె, మ
త్త్యుఁడొ చఫోలోకమం
దుర్దీనంజననాఖ్య శిక్షుఁబరితే
త్తుఁడొమఁ బో పొమ్మికక.

13

వ. అశవుడు నాప్రచుధంబుం.

తే. గీ. గడగడపడింకి గడ్గడ కంబుడగుచు
గగనమందుండివసుధకు దిగియెనంశ
నతిలోనర్చుచు నెనయున గ్రుతసెలంగ
మ నిచ్చున తోడ తుంబుగుల దినియెట్లు.

14

కం. కరుణింపుమోమునీశ్వర !

కరుణింపుము మ్రొక్కుచుంటి కడుదీనుడనై

యొరంగితి మీపాదములకు

అరమరలేకుండబ్రోవు మనుశ్వుండక.

15

తే. గీ. తమకుఁగల్గినయట్టివ త్సలతకేను

సంతసంబందిగంట, చే సర్దుచేయ

“తానుదలఁచినదానికి దై నమొండు

దలఁచినటు” లాయెనీపట్లఁ తాపసేద్ర.

16

తే. గీ. ఒకపురాణతపోధనుఁ జొకట విశ్వ

ప్రకృతికళ్యాణమాప్రేమ వ్రతముసలువ

కన్నకడుపునఁగలప్రేమ గనపరుపఁగ

నెఱఁగుగాఁదోఁవనరుదె? యే విబుధులకును.

17

తే. గీ. శ్రోధమెరుగదు, పరమేశుఁ గూడ “పాప

మ”చటతుంటురు తప్పేమి యగును సిరికి

దనముగల జంతుసృష్టివి ధాతసేత

అదియుదుర్వాసుశసియింపు మనెనె? ప్రమథు.

18

తే. గీ. కాలకర్మలువెన్నంటి దోలుచుండ

నెట్టివిజ్ఞానియానంద కృత్యమైన

పరుషమౌచును విపరీత ఫలమునిచ్చు

చిటిక లోజీవితముమారు టిటులెగాదె ?

19

ఉ. ఓమహనీయ! శాంతిగుణ

యక్తులుదారులు తాపసోత్తముల్

మేమొక మానినీప్రణయ

లీలకుదాస్య మొనర్చుచార, మే

నేమొ ? యక్షశ్యకానినని

నీటిటనన్న శపింపన్యాయమే

ప్రేమను తప్పగావగదె

పిచ్చుకపై ని పితామహాస్త్రమే ?

20

శా. పోసీలెమ్ము తపోధనా ? తమరు, త

స్పృక్మనై పలేకున్న, న

జ్ఞానార్థపురాకృతమ్ము దొలగిం

చక శశ్యమే ? సంయమీ ?

దీనాభ్యర్థనకద్దు నాకొకటి ఆ

దికనీవు పాటించుచో

నానందించెద శాపభుక్తిస్వరలో

నొనట్లుకన్పించినక.

21

చ. కదాక చిన్నతప్ప అది

కాదనరాదుగదా ? అమోఘ వా

గ్విలనశక్తియుక్తులకు

కేవలశంకరతుల్యతాట న

స్మృతమున నైవభక్తి సెర

శుక్ వసధుబున బుట్టి, వాని నే

పా, దనియించుభాగ్యమొద

నక, కిరుదొచ్చును శాస్త్రవృత్తముక.

22

శే. గీ. పుణ్యపూరుష హాసని మోచనంబు

గలిగినావచ్చుదనకని క్కలికిమిన్న

అశ్మనతినంచెదనుభవ దాశ్రమమున

కోడలై యుపచర్యు గూర్చునీకు.

23

కం. ఇదిపదివేలిచ్చినటులే

ముదమంగుచుబ్రహ్మపద ము ముట్టెనసామీ!

నదయులు నాచం యములే

గద, యఘటనఘటనకార్య కౌశలకష్టమ్.

24

తే. గీ. సహజముగ క్రాందభావల క్షణములుంట

శర్వునిమృగాశ్రయత్వపు నాటిజోష

ఈశ్వరారాధనాతత్వ రేచ్చ మునియు

సనుమతించె “తథాస్త ని” చనియెనతఁడు.

25

స. ఇట్లు శాపతప్తులగుగుటకు నాన్రసమధులగు చింతింపక స్పృహ

తై వారాధకకుల జన్మంబునకు మెచ్చుచుండ.

—♦ చి ర త్రి మః డ ని చ రి త్రి మః ♦—

కం. శ్రీ గోవిందధనునకు

నాగాధిపతామణునకు సతశరణునకు

యోగీశ్వరంబితునకు

అంబుని నృసింహుని సుమాన్య సేవశ్రవునకు.

26

తే. గీ. ధరనుచిగురింపడమభక్త వగుండుగలఁడు

అశక్తేంద్రానుశ్రవులన ముప్పనమొన

భక్తికావ్యానునాతని భావ్య “నలన”

యూమునానని నీయిన తెలతే నీలమో ?

27

స. విభీషణమోక్షము కల గాతేకదంబ్రులకు

నిన్నునేను శివము శీర

నామకావ్యానునాతని భావ్య “నలన”

యూమునానని నీయిన తెలతే నీలమో ?

కలికినాసికసాటి గాలెకతిలపుష్ప
ములునేద్యములయందు మెలగుచుండె
కలికిబాహువుకెన గాలేకతూండ్లల్ల
జలమునజేయె బలములుశిగె.

గ. కలికిగుబ్బలకోడిజ క్కవలుమింట
నెగురుచుండెనునంతసం బెల్లమకచి
కలికినూగారుతోచాల కాంక్షజేసి
నెల్లచీమలబాహుక న్నములజేరె.

13

చ. కలికిముఖంబుబాహువులు
కాంతకుచద్యయిమెక్కుగారుతో
చలముఁహించితేరెనిచి
చయ్యచనేటమునింగెకానలకొ
కలపగ నిర్గుచుండెనుచే
నప్పకవాగులజేరియండెనా
చలునలచేడుతూండ్లుమరి
చక్కనెజక్కలునృష్టసర్వములే.

29

చ. కలువలచేనిమండలమొ
కలజమొకాంత మొగంబొనల్లనొ
కలువలజోడొమీసమనొ
కంతునయమ్మలొకిల్కికన్నలొ
తీలకునుమంబొగంధఫలి
తీరుగనుండినదీ మెహసయో
నెలగలదొండపంజొనుధ
విండిడుబానియొలేక మోచియో.

30

సీ. విమవక్షమునవ ర్ధిష్ఠశ్చదొరగిన
వరలక్ష్మియీపతి వ్రతకుసాటి

శివ జ టాజూటనం స్థితివాసియనువ ర్త
సంబూసగంగయీ సాతిసాటి

పతిపట్లఖండితా త్వమువీడిహితయైన
సతిసత్యభానుయీ చానసాటి

ఏక సాతివ్రత్య మెసయుననువ్రత
చౌపదీతుల్యయీ తరుణిసాటి

తే. గీ. తొడగియీబేమతోడదుల దూరగబోరు

నుగుణరూపాదులెన్న నీ శునకునైన
తరమె? వర్ణంపఁగొస్తు భ ధనునైన
ధాతకైననుమఱివాని తాత్పర్య

౩౧

తే. గీ. కట్టిగుణములదొంతియూ యింతినశ్య

విమలనుగుణాలగనిదిరు వెంగనాంచి
అత్రినతికినరుంధతి కలనుమఱికి
చెప్పఁబూసినామెపై చేయుయగును

౩౨

తే. గీ. నంబివరసాధ్వితరువెంగ నాంచిసతత

పతిసమర్పను నీశ్వర భక్తి యందు
సాటియుండరునీరెడు జగములందు
ననఁగ నొప్పెను-నామెకు నామెసాటి

౩౩

సీ. పరపూరుషులందఱి పగిదిఁగా భావించు

దుష్టులునెదురై నదొలఁగిపోవు

జీవహింసనుజేయ చిత్తంబుజొరసిన

పాపాత్ములనుజూడ భయముఁజెందు

అకలిగలవాని కన్న వేళలయందు

అన్నంబునెట్టున త్యాగరమున

పరులసామ్యులగవ్వ వలెజూచి మెలగును

యితరులనుగముల నెంచుచుండు

తే. గీ. సర్వజీవులసమబుద్ధి నాకుచుండు

జంగమాగాధనంబును నల్పుచుండు

వ్రతములన్ననునోముల పట్లదైవ

భూసురార్చనలనెమామె పొద్దుపుచ్చు

34

కం. ఆనయవర్తనమెన్నటి

కేనియునిహవరములండ హీనమచామ్మా

దానముకొలదియుంబుతులిలు

బూనికబున్నెమ్మకొలది బురుషులుగలుగుకొ.

35

తే. గీ. వసుధసినలై ననశుకతి భక్తిఫల

దేవబువులకుబుణముల దీర్పగడమ

వరనపితృణముందీర్ప వలసియేమొ?

గర్భపానముఫలించు కాలమొదవె.

36

సీ. చిరుతొండభార్యయా తిగునెగినాంచికి

గర్భచిహ్నంబులు గానబడియె

పున్నమచందురుఁ బోలునెమ్మోమంత

వెలవెలబాసె వేవిభులువాడమె

కోర్కులుమెండయ్యె కుసలయాక్షి కృశించె

పేదయాగౌనంత పెద్దదాయె

తమ్మిమొగ్గలపట్టు దమ్ములునానెనా

నట్టిచూచుకంబు లందునలుపు.

తే. గీ. గాననయ్యెనుమాండ్యంబు గ నెనునడలు

వింతచూపులుగసిపించె వెలదికంత

మంటిదినబుద్ధిగలిగెను మాసములును

తోమ్మిడియునిండమంచల గ్నమ్మనందు.

37

నీ. గ్రహములన్నియునుచ్చను గ్రాలుచుండ

దివ్యకాంతులుదెసల్ తేజరిలగ

కందర్పసింహాళి యందమైయొప్పారు

పుత్రునిగ నెనాంచి పాలుపుమీర

మూడవమాసంబు మాధ్వాష్టమికిరాగ

చాతకర్పాదుల సలిసికల్లి

తండ్రియాతనిని దగ “సిరియాభుడ”

టంచు పేరిడిరిన మంచితముగ.

తే. గీ. ఆరుమాసాలవయసుఁ సత్తతాశ

యంచుబలుకంగసాగెను అన్నమపుడ

ముట్టగా, జేసెనంతన మృత్యుజ్ఞాంగ

ఏటికెదురుగనడచెను నెలమినుతుడు.

38

ఉ. ఐదవవత్సరంబున మ

హానిబుధుండగు గుహ్యనొద్దకు

సాదరమొప్పుజేర్చి తన

చ్చాత్రునిగా శిరియాభుగైకొనక

మోదముమీరవేడికొనె

బూనిన దేశికసార్యభాముడు

కాదనకానుధీవరుని

కాతుక మొప్పుగగిప్పు జేసెనీక.

39

ఆ. వే. వ్రాసి “యోంసమశ్చ వాయ” యటంచును

చదువదిద్దజేసి చ్ఛాతుముండు
వేళలందు నెల్లవిద్యలగఱపఁగ
నేర్పుతోడ విద్యనేర్చుచుండె.

40

తే. గీ. సుగుణవంతునిసిరియాళ సుతునిగాంచి
జననియనుజనకుడునుమద మునఁజెలంగి
ఆచవేళలలింగార్చ నాచివిధుల

జంగమారాధనంబులు నలుపుచుండ్రు

41

తే. గీ. ఎట్టివేళలయందైన నీశుభక్తు

లెద్దికోరినదేదని కిచ్చుచుండు

రథికభక్తినిచాముండు రన్నివేళ

లంతునొక్కొక్క వాల్కిల్లు నరుగువిడవ.

42

తే. గీ. హర! శివ! కళ! నన్నె! సిరిశ! దుర్ర!

అంచుఁబాడుచునొకసిద్ధుఁ డరుగు దేర

భక్తియొప్పురహితని బడసులందు

వ్రాలియూపంబిలినుతిలచె ఒరముప్రీతి.

43

ఉ. మీరునుహనుభావులగు

మీదుమహానాశ్మతాత్మలీళరన్

మీరుతిరిలోకపుజ్జులగు

మీగుఁజేషశృపానముదుగ్గిలన్

మీరినవారటంచు మఱి

మిమ్ముగనుంగొన నాదుచిత్తమిం

పారమహేశ్వదర్శనము

సందినయంతిముదమ్మునొందెగీ.

44

తే. గీ. ఎట్టిమహాసేయసింధులు నేగుదేలు
వారిసేవించివాంఛిత వస్తువులను
తెచ్చియిచ్చుటయేవ్రతి వీక్షనాకు
సహరహంబును వాస్తవ మూర్ఖవర్త్య!

45

కం. కావున మొరక్షిగినియని
యేనిధనుగునస్తునై న నెట్టిపయనకా
నావల్లనై నమట్టుకు
దేవరకల్పితానేన తిత్వతగతికా

46

కం. అనవినిచిరుతొండనిశో
సనియెనుసిద్ధుండువశ్న! హరుశకునియమై
జనునభిషేకమునీయుదు
సని యిట్లుగనమ్ముమాఖ్య మగుననిదేయ్యా.

47

తే. గీ. హరునకొక్కొక్కదినమున పెరుగుచెలుకు
రసము చూతరసంబున్వర్ణ రజలమూని
నాదికేళోనకముగంధ వారితోడ
పూలపాలనుజలముల నేవసేతు.

48

తే. గీ. శివునకీవాడునిత్యాభి షేకవిధికి
వలయునెత్తురసమ్మన త్వరముచేతి
గానుగనదీసితూమెడు గాంగదెమ్ము
అద్ది దొఱకమి నుపవాస మగుచునాకు.

49

కం. అనియాసిద్ధుండు భక్తుని
గని తనమాస్తంబునందుఁ గలసారకాయం
గని యందునఁగల భస్మము
తనకీయఁగఁదొండఁడేగె తరుణీమణితోకా.

50

శ్రీ. నందరాంగియో! కనుమన మందరమున
 కిందుధరుఁడేగుదెంచెను నిందులందె
 మనలనందఱనానంద మగులుగను
 జేయుటకువచ్చియున్నాఁడు సీఘ్రగతిని.

51

కం. కాపున నెంటునెవంటలు
 గావింపుము, నేనువోయి గనుసీఘ్రముగాక
 గానలయునెత్తురసమును
 దేవరయుఁజేష్టమునకుఁ బెచ్చెన వేడ్కక.

52

శ్రీ. అనుచు శ్రీపార్వతీనాథ హర! ఉమేశ!
 శ్రీనచాళివ! సీతేవ జేయుకునని
 భక్తిచేనాడిపాడినం పాతటికిని
 జే: యొకవంద జెఱుకల నేకొకయె.

53

శ్రీ. ఏకముగ మోపుగల్గుట కిచ్చగించి
 గల్గునూరింకినం దాశ్శ్రీ ద్విష్టుబీరియ
 కేలగై కొనినూపెత్త జలకశిఁడు
 చుటెలొండకవుండంత నదయుండగును.

54

శ్రీ. మనజుమానానసీతంబు నూరియటకు
 నచ్చి యామోపుననసతల పైనిదాల్చి
 నుగ నెంటునుడచవైచి యుంఁగెనంత
 తున్నరకటాక్షమినియని యొకఁగెనతఁడు.

55

ఆ వె. అగ్నిశంబునొంది యచ్చిరుతొండంబు
 చెఱుకురసమునెల్లఁ జేతఁదీసి
 హరునకన్పఁజాతఁ డభిషేకమొనరించ
 చెఱుకురసమునెచ్చె సిద్ధునకును.

56

తే.గీ. చేతనున్నట్టిచంద్రాద్ధ శేఖరునకు
ఆరసంబున నభిషేక మాచరించి
భోజనముఁజేసి సిద్ధుఁడు భూతనాథు
మనమునందుఁ దలంచుచు జనియెనవల.

57

సీ. రహినిట్టులుండనె లమి రజితాద్రిపై
సంఘకొలుపునశంభుఁ డుండుతఱిని
శాంభవీప్రియునకు శాంకరికిని దేహ
మందెల్ల జెమటయుఁ జెందిమేను
బులకరింపగ దేవి చాడగాంచినాథులి
రసిక శేఖరునిలో లక్ష్మి మోహలో ?
వేల్పుచాకలసృశ్య విధములియ్యెదనీకు
స్వేదోద్భవావస్థ జేసెనంచు

తే.గీ. గౌరికరకంకణము “ఘల్లు ఘల్లు” గుంక
నీతులిరమునందట్టిన శ్వేత్యగుడును
నెమ్మిముక్కుంటుకన్నీగు నెంపెనాహధ
గణము వినుచుండ తిప్పుడన “కాభిషేక”డ.

68

సీ. సాధకాధ్ధాంగివై సర్వకాలముల న
ర్వాహిన్లుండు న వ్నాశ్రయించి
ధన్యమైనదృశన తలచుగిల్గి న
నొకటిమోహిగఁదల్చి యున్ననీడు
దృష్టిగోపములువ తీగోక నాచార్య
మగుటచేతేకనగా టాడితీవు
ఉభయభావాగ్రహ ముద్యాశోకమాంచ
మొక్కలోలత్వహే తూడ్కువంబె ?

తే.గీ. అరుదె? హర్షశ్రమాదుల యందుఁగూడ
గలుగుకోమాంచమననట్లు గాదె, స్వేద
మిప్పును శ్రమజన్యమనిన తప్పేమి? నీదు
చండికాత్వముచేతిచే, చదువుమనెనె ?

59

తే.గీ. సత్యమెఱిఁగింతునీకునీ శ్వరియటంచు
సహజభక్తునిఁజేతను సహకరింప
ముచ్చెమటకట్టఁగా మోపు మోసినాడె
భక్తపరితంకతమకను పగుపడలచి.

60

తే.గీ. పరిమభక్తాగ్రగణ్యుడౌ భవ్యుడెపుడు
బూనులై వార్చసయునున పూర్వమగుట
అన్యదర్శనిధిక్షద్రవ్య మతడుదేర
జాలకుండుట నేజేయ శృమపగీతిని.

61

తే.గీ. అఁటయేఁగానినెలయాడె¹ యభినయంబు
అపారహంబును సృత్యనా ట్యములఁబుపు
శివునికానఁడజనకమే ? చెలువనీదు
యందముననుఁతయును నెలయాండ్రగలదె

62

తే.గీ. ఏల ? నీకీయపభక్తిమ యిలను నెలసి
మేటి సప్రహోద ధ్రువులను మించిపోవు
సహజశివభక్తుఁడొకడు న చ్చరితుఁడుండె
సతని వివరతు సావధా సముగవిరుమా

63

తే. గీ. కలదు భూస్థలి దానిని కాంచియందు
రందు ద్విజులెల్ల వేదము లందునిధులు
క్షత్రియులు క్షాత్రవంతులేసరగనై శ్వు
లెల్ల వారలు సంపద లెసఁగుచుండు.

64

ఉ. ఆపురిగత్న సాధములు

నాపురి నూత్న విలాసనందన

ఆపురినాలయములును

అందునుగల్గిన గోవురాసులు

వీపునై నెఁగాని యింక

నెచ్చటనై చనుఁగాంచ నేపునె

నై పుణీకెంశయేనియును

నంబున వింతఘటింతు లెల్ల గుఱా.

65

సీ. ఆతులిత ప్రాకార మైన గోవురములక

“కైలాసనాథుడే” కడపించె

నంతతకుంకుమా ర్చనలనాశ్రితులకై

“కామాక్షి దేవి” యే కడను నెలసె

తత విశ్వరూపనం దర్శన “పాండవ

దాత్యనుస్వామి” యే స్థలముఁజేరె

చిత్రశిల్పాలయ శ్రీలోడ “నే కాను

నాధుఁడు” సర్వశక్తి ననలఁదొడఁగి

తే.గీ. పూవుగొమ్మల, సిరిదేల, ముదరగాయ

వండ్ల, సర్వర్తు సంధాన వరదసిద్ధి

వెలయునినకంచిన శ్రేష్ఠ కలితనుగుట

అద్విభూలోక కైలాస మనఁగవచ్చు.

66

సీ. కార్తికేయుని నల కాత్యాయినెఁగూడి

“సోమాఖ్యస్కందేశ్వర డో, మునెందు

పాద మొక్కటిబలి పై వెట్టి “యశహళం

పెరుమాళ్ళు, నొకకాల బెరిగెనెందు

ముద్దారుసాగసుతో ముత్యాలహారాల

“వైకుంఠపెరుమాళ్లు” వరలెనెందు

గాయకనర్తక గణములు నేలిన

వెండికొండగ “నోష్టముం” డెనెందు

తే.గీ. సర్వమంగళసామనం స్తవప్రతయుత

ప్రతిమనుజునొట “రుద్రాసు వాక” జపము

భవ్య “పంచాక్షరీచంద్ర” పఠనమెప్పుడు

జరుగు నాశాలగోపాల వరసుజిహ్వా

68

తే.గీ. అట్టికాంచీపురమ్మన సలకు వైశ్య

నత్తమూడునంది చిరుతొండఁ దుత్తమాండు

ప్రతిదినము నేయు జంగమా రాధనంబు

వెన్న భుజించుచు నీదివ్రత విధియతనికి.

69

తే. గీ. హైమవతి! వానియింటికి నరుగుదెంచె

నొక్క సిద్ధుడు సొమ్మాని యుక్తి-చెఱకు

రసముశ్రీకంఠభిషేక వ్రతముజేయ

దెమ్మ దేకున్ననుపవాస దినము నేడు.

70

తే. గీ. ఇద్ది పరిమోణమునకుఁ దూ పెరుంగదెమ్మ

ఇంటవంటనువడసో పేతముగను

ముందు పూర్వాహ్నమును గాటి పోవనీక

చేయనియమించుమన, నంది చిత్తమనియె.

71

తే. గీ. చెఱకునకువలయు విత్తంబుఁ జేతఁబట్టి

యఱిగె పంపానదీతీర ముందువంద

చెఱకు గెడలనుగొని త్రాటిచేతఁగట్టి

లతఁడుమోపెత్తుకొనలేక చిత్తిలబడె.

72

తే. గీ. శక్తిచాలదు పాపము భక్తిమెండు
వేళకేగగలేనను వెఱపునిండ
యెందుఁజూచినసహకారి ఘేడలేక
బిట్టువాపోననేబోయి పట్టవలసె. 73

తే. గీ. పట్టమా, పుండవీపు, నేఁ బరుడగాను
నాయనా ! యని యొకప్రక్క మోయనేను
తానుమతియొకవైపున నూనె“నంబి
యిల్లునేర్చితినాశ్రమ యిద్ది యతివ. 74

తే. గీ. అందుకై మేనుచెమరిచె సంతెగాని
వేరుగాఁజూడఁబోకుమో నారనాత్మి
నీకుఁదెలియదెనాదగు సిష్టయెల్ల
నెరుగఁబల్కి-తిక్కల్లగా చిదివిజంబు 75

తే. గీ. అనివచించినఁబార్వతి యద్భుతంబు
నొంది సర్వజ్ఞతోడనా యువిడవలికె
వీరనై పుండకంచితో వెలసెననిన
ముచ్చటాయెనుజూడర మ్మువనమేళ. 76

కం. అనిశాంభవిబ్రాద్ధించిన
నినిశంకరుఁడింగునలను కేజనినకల్పం
దనుడఁటనిలచివనాశనిఁ
గనియిటుసియమించెభావి శార్యాప్తంబై. 77

తే. గీ. పాశశాసన ! నినుకంచి పట్టగామాన
మూఁడునారాలుమితి లేని మునురుచ్చి
రాత్రిలంబవలువిడువని లాఁగువాన
గురియునటులాగతిమ్ము మే ఘనకువేగ. 78

తే. గీ. అనినునానీరుచకుశివుం డానతీయ

వల్లెయనుచుద్రివిష్టన మల్లజేరి

వరుణకాజ్ఞిడె కాంచీనగరిములోన

మూడువారాలుఘనవర్షము గురుమహిమ

79

వ. వరుణదేవుడును

తే. గీ. ఇరుపసంకెలఁజెరసాల నెనరుఁబాసి

జిమ్మననునంపకంజలిం చెడినీ-పుష్క

లములనావర్తకములను ల్లాసమెసఁగ

విడచివర్షంపమనెకంచి కడయధేచ్చ

80

తే. గీ. దయయువాక్కిగ్యమునుఁజూపఁ దగమప్రజల

పట్లనుగునితానసం బయగునునకుఁ

బూనికనువెల్పరింపఁగఁ బుణ్యచరితుఁ

నెవ్వనికొ? గాని యగ్నిలో నీపరీక్ష.

81

తే. గీ. ఎలమివాసవునానతి దలనుదాల్చి

నిజపిష్టంభణప్రమాంత నియతమగుట

నిగళబద్ధఃశృంఖలత్ దెగినపసిది

వరుణజలసమ్మలకుముదా వహమునాయె.

82

తే. గీ. అంతకాంచీపురప్రాంత మంతనింత

వరలెతూరుపుఁదెసను, తు పానుగాలి

పశ్చిమఃపునసంద్రచా పంబునెగడె

ప్రళయగంభీరజీమూత రవముబిబలె.

83

క. ఈరీతివర్షచిహ్నము

లారంభంబైనపిదప నెలఁపొరంబౌ

ధారాపాతిపునర్షము

జోరుగఁగురియంగసాగె చూపరులడరక.

84

తే.గీ. ప్రళయవిప్లవ నిభమగు భంగి నింగి
పుష్కలావర్తమేఘములే పొంగిపొరల
కారుమబ్బులుగ్రమ్మగ “బోరు” మనుచు
ఉరుములురుముచువానలు గుఱియసాగె. 35

తే.గీ. ఇవ్విధంబున వర్షంబు లేక ధార
రేబవల్పును కాంచీపు రీపరిసర
ప్రాంతముల ముంచివేసెడి ఫణితిగుఱియ
దుర్దినముశాశ్వతంబని దోచుచుండె. 36

తే.గీ. ఎడతెగకనింగికిని నేలకేకముగను
తెల్ల యద్రాచులవేలాడదీసినట్లు
ఇరువదియునొక్కరోజువర్షించె కంచి
యందుగప్పలు వెల్లువలందు మొజయ. 37

తే. గీ. గంగయుప్పొంగి గట్టుతెగంగజలము
వీధివెంబడి నదములు వెల్లి విరియ
అంపగమియట్టి వర్షంపుముంపుప్రబల
దుడుకుగుండెకు చైత్యముడిగివాయె. 38

తే. గీ. పశువులును భక్షులును వర్ష పాతబాధ
చెలముడిగి కొయ్యబారి యీక్షింపదొడగె
ఏమిరా ? దైవమా ! ఇదియేమి ! వాన
యంచు నాబాలగోపాలమనిరి యచట. 39

తే. గీ. కంచిపురమెల్ల సాగరగామి బోల
ప్రకృతికామాక్షి కుత్తుకబంటినీట
గుక్కదిరుగమి నుక్కిరి పిక్కిరగుట
దలచిశమియింపదొడరెబో తులువవాన. 90

తే. గీ. ప్రాణికోటికిదయ్యంబు పట్టివిడిచి
నట్టలాయెను దూరుపు సందుఁదెలుపు
పూర్వపుణ్యాధిదేవతా స్ఫూర్తినిభము
వెండికంచమురీతిగా వెల్లనాయె.

91

తే. గీ. ప్రజలదురదృష్టరోగంబుఁ బాప నోష
ధీశుడమృతకరుండయి తెలివించేర్చె
తమమునెడబాపె తారకాం తరితజ్యోత్స్న
మహితద్విజరాజుచక్కని మంత్రవేత్త.

92

తే. గీ. అంతమూడపర్ణామది యైనపిదప
నిను భుభాగమనముందెల్పు జనునిఁబగిది
నాఁగఁబొడిచెను దూర్పున వేఁగుఁజుక్క
కోళ్ళు “కొక్కుళా కో యసి” కూయసాగె.

93

మ. ఇన నేవక్త వందనముల వీతిగా
కూసెనుపక్షులుగూళ్ళనుండి
నిధచోదనక్రియాప్రభతుండ నూరుఁడు
స్వందనధ్వజకాంతి చిరఁజేయ
పడుగుఱ్ఱులు నెసఁగెడి తేరపై
పద్మినీచ్ఛాయ లిర్వంకదనర
వయసించుచుండొంతు ప్రభలచేతమడనుజ
ప్రాయమో తమము సూపరచునుండ.

94

తే. గీ. నిశితకిరణాయధుఁడు నేలసంగి కెగయ
రుద్ధమందేవదైత్యాపరోధముడువ
న్ననసంధ్యాఘోషధులద్విజవరులెనగు
చుండనుదయించె బాలభానుడుదీప్తి.

95

తే.గీ. పాశుపతజైన జంగము బాద్ధ యోగి
యతి, హిశుండిక, చార్వాక మతము విసిన
ప్రస్తాపాలయమరియచున్నుగన
ఆతిథేయక సోమలక్ష్మహము నెరిపు.

96

తే.గీ. ఈతిబాధలనడ్డంగులెన్ని తండ
తండములుగాగ విఘ్నశతఘ్నులగుట
గేహిపరమార్థబుద్ధి గెంటునలుప
సుప్రతులబుద్ధియచలుమై సాగనుచెడడు.

97

సీ. పొయిబోకి పుల్లలై సోయిన తిగునెంగ
నాంచి గుడ్డలనేతి నై నముంచి
చేయు వంటను దాన శివప్రీతిసేయగా
చిరుతొండపరిభోక్త మృగమునందు
శైవసంస్కారలాంఛనని శిష్టాతిధి
నెమకినం పాదించు నీమయలర
అర్ఘ్యపాద్యాచమ నాదిగా వస్తుయు
గంజాలపుష్పనృకృందనముల

తే. గీ. ఈగినపూజ్యోపచారవిధంబునెఱిసి
వారినీవెనలకుజోలివట్టి సాగ
సంపుగురు జంగమారాధ్యునాడరమున
కాలమిగ్గదియొకరోగడిపిరిటుల.

98

చ. గొనగునుసోగులెల్ల గుమి

గూడియు బుగ్గలునొక్క కొంచయో ?

కనినినియుంటిమన్ను! కలి

కాలపునిష్ఠురగాధలిట్టివా ?

కొనగొనివర్ష పాతమున

కొంపలుముంపులువెట్టునట్టి యీ

ఘనవిలయోగ్రకాలమున

కా! యొక యోగినిసత్కరించుటల్.

39

ఉ. పండుగ పబ్బమైన తెల

వారిన జంగమదేవరక దమిం

దెండని పంపు నాలి యెట

దైత్యనాతిసృచ్చచేయకే

నిండు మనమున్నో జనుమ

నీపియునై యజమానవర్తిక

కుండలపూజవర్షమున

కకనెనదీయరు సిచ్చిదంశతుల్.

100

ఉ. కూరల? కంఠటా? తడువు

గుడ్డయు నారకనీళ్ళుగారటా?

గారెలవంటసాగుకెటు?

కట్టెలుపొట్టలనీరునింప, యీ

తీరున వేళదాటకతి

ధిం గనుపంగను మాటడక్కనా?

ఊరొకగంగలోయినిగి

యన్నపుడి పెడజో? నిచ్చయా?

101

చ. వినయోక్తనై పరీక్ష్యమని

వీటనె నేటికిసాగునంచు నో

ర్హితసమబ్బగా పగుల

పచ్చ సహింపని యడ్కుబోతులొ

వసేతలు మొండితోతులును
 నారనహూపరి ఘనధారిణుల్
 మనమున గొంకు లేకతల
 నూనిన గంపలుయెగులెన్నెడిక.

102

చ. మదమున దూరినకా వసేకీ
 నూలిన గంపలు చెప్పిపోసిక
 ప్రిదులకు రాతిగుండె చిగు
 చీటలుచాయదు పెంపులింపెడిక
 హ్మకయమునందు గాల్చగలు
 నట్టుగిరంగుళ నుచ్చితమ్ము నే
 యుడచుని పూనికంగొనిరి
 వోల్చుచుగా చా తెల్లబోయిచూడగళ్.

103

కం. ఇరునదిరెండవరినమున
 తెరపిచ్చెను వానజియు దెనలువెలింగె
 కెరటములుకొట్టుకొంచును
 కురిసిననీరెల్లనదులకున్ ప్రవహించె.

104

చం. సిరికిరవోచు రొక్కము వి
 శేషముగా గడియించుకోమబుల్
 విరివిగ నాపురింగలరు
 వీరమ హేళమతస్థులందు శ్రీ
 మారపరిచర్యతో నహర
 హంబున శ్రీచిరుశౌండసంబి, నా
 పురుషుడుప్రొద్దుపుచ్చునట
 పూర్వపుపుణ్యమగణ్యమౌటచే.

105

మ. ఉపవాసంబులు నేయు సంస్కరణ “శం
భో” యంచ నెల్లెత్తుడు.

దపియించు శితికంఠుఁగూరిచి యన

న్యాయప్రి చేతనుఁజ్జే

విపులమైకంఠ లలాటపట్టమునఁ గ

స్పంఢవిభూతిపృథ్వీ

జపమాలఁగొన జంగమాతిధి గ నే

మారంభుఁడొనిచ్చుడు.

106

న. అశోకానాథుఁడు.

నీ. వెనుతుపానుశమించి యినుఁడుదయింపఁగ

కాలకృత్యములచక్కగ నుదీర్చి

తై వాగమోక్షసంస్కారముల్ బచరించి

భ్యానించుస్తతిపాఠతతివెలార్చి

నపరత్న సింహాసనాసీనుఁగావించి

తీర్థాభిషేకానన్యప్రీతిబలుచు

దెనములవాసికిదివ్యవస్త్రములిచ్చి

కస్తూరిమెఱపినగంధమలది

తే. గీ. పూలమాశోడుదళములఁబూజినేసి

ధూపదీప నివేదనతోడ వీడి

యమ్ము నీరాజనములిచ్చి నెమ్మిడు పచ

రించు సతినేయుచున్నవళింపజేయు.

107

తే. గీ. తతథవార్చన సలిపి సస్తంద్యుడగుచు

ఒక్కలభ్యాగతికశిచయోగినరయ

చెచ్చెరఁజొచ్చి మగనిరాజరముజేసె

బావురెనేడురావొక్కభక్తుడై న.

108

మ. అనుచు లోనికేబోయి యూత్తనతి నా
 హ్వనించి రప్పించి యో
 వనితారత్నము నేడుదుర్దినముగా
 భాసించు నాయూతిధే
 య సయావర్తనదోషపూరితమో ? ఆ
 హా! కానిచో దేహాళిం
 కనగారాడొకభక్తుడైన నిదినా
 కర్మప్రభావంబగున్.

109

ఉ. కాలముమారి దుర్దినము
 గా నొక యిర్వదియొక్క కోజులీ
 లీల నకాల దుష్ప్రళయ
 కీతి వెలార్చుచునున్న “కీడులో”
 మేలను రీతి” మోదమె, ను
 మీ ! శివయోగి లభించుచుండుటే
 వేశయిదేమి ? యీకుతప
 వేశగతించిన రాడొకంజిటన్.

110

తే. గీ. అనుచు పలవించి యర్థాంగి నరసిమునిత !
 వంటకము బూర్తినేసితి వా ? యనియెను
 చిరునగవుటుడుగరలు మోముచెంగలిన
 పతిముద మొక్క సతి బహూకృతిగఁ దనువ.

111

తే. గీ. కలికి! నేఁబోయి వత్తు నల్లడలపురము
 వెదకిదోడ్తేఱ ఇంతలో బదిలముగను
 యతి సవర్యకువలయు నియముము నిష్ఠ
 సిద్ధమొసరింపు మేమరఁజెందఁబోకు.

112

తే.గీ. అనచు బూతియు చందనంబంది యతడు
 ధౌతపరిధానము పరిపశ్రుములదాల్చి
 ఒకడె పయనించె వీధివీధికిఁ దిరిగెను
 భక్తుడేడనగ నరాడు పాపమేమొ ? 113

తే.గీ. ఇంటఁ బయనించు వేళ యెట్టిదియె? కంచు
 కాగడా వేసి వెదకినగాని జంగ
 మప్రమధు డొక్కడును కనంబడడు నాడు
 తొడరి గ్రుమ్మగు నాచిరుతొండనంబి. 114

సీ. దేవాలయములందు నివృత్తున్న
 స్థలముల నిర్నిమేషతను వెదకు
 సత్కాల మతములక సంతాపములందు
 జడదారి రుదురాక మెడచుగల్గి
 జాబరారంగు వస్త్రములు ధరించెడు
 చిలుముగొట్టపు గురుల్ చేరుచోట్లు
 శంభో పదములొన నంబోధులు వడంక
 శివనామ ముచ్చరించెడు నెలవుల

తే.గీ. ఎడద తడబడ చిడిముడి నడక నడచి
 చేయిజారిన సొమ్ము నాజ్ఞించదలచి
 కడగి యత్నించు నుద్యోగి వశువునతడు
 అరయఁదొడరెను నంబి నయ్యాయెడల. 115

తే.గీ. కండ్ల పువ్వులు పూసికొ గాళ్ల కాయ
 గాసినను నుత్తరము శుష్కంబగుటను
 వినువు వేసారితనము నివ్వెరయు లేక
 శివునిదయరాదటంచు వచించునశేషు. 116

తే.గీ. పాణిభీతిని జెంచిన వానిపగిని
 చేయిజారిససామ్ముకై రోయునట్లు
 తరలిపోయిన పసరంబు దొరకనట్లు
 అరయఁదొడగెను నంబి కార్యార్థియగుచు.

117

తే.గీ. గ్రామమునునీడి కోటను గడవిపిదప
 నేగనాగెను భక్తుల నెచటనైన
 గాంచి దోడ్కొనవచ్చెడి కాంక్షచేత
 నల్లడల వెనుకదొడగెను నంబిభక్తి.

118

గ ద్య.

ఈయది శ్రీమన్మనివర విశిష్టగోత్రోద్భవ శ్రీఉమాకృష్ణేశ్వరవరకరుణా
 కటాక్షలబ్ధ ఆనల్ప కల్పనా ప్రాభవ అనుదవ తిరుపతివేంకట
 కవీశ్వర శతావధాన సమయానువర్తన సమధగత సత్కవి
 తాయత పుల్లమాంబా సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర జౌరసపుత్ర
 అచ్చెమాచ్చయార్య దత్తపుత్ర ఆచింతామణి
 కవి ప్రణీశంబైన సిరియాశచరిత్రయందలి
 పృథమావతంసము సమాప్తము
 ఇతి పృథమావతంసము.

ద్వితీయావతంసము

కం. శ్రీశర్వాణీప్రియునకు
ఆశిధరునకు సుకృతిని నయ్యభవుచకున్
శ్రీశర్వునకింజరపుర
యీనునకింపించుచుమాశ్వు పేశశివునకున్.

1

తే.గీ. జ్ఞానరత్నాకరమున నిదానముచెడి
కడలితరగలపై యాడు వెడగుబుడత
డయ్యయో ! పైవయిందేలి యాడుగాని
తెలివిమానికముల్ గొన తెలియడేమొ ?

2

తే.గీ. నిటలతటనేత్తు శిరమువ నీళ్ళువోసి
బత్తిమై పత్తిరియు నుంత పడిలపరచు
వేల్పుటావులు నూరుగావెలయునింట
పెరటిచెట్టుగనురళాఖ పెరిగిపోవు.

3

ప. అనుచు నామూక్కుటిదాసరి యరయకమగుడ

నూరెల్ల గలయగుమ్మరి

తే.గీ. కంచిపుడకోట గుమ్మముగడచి కడల
వెలయు సహకారవసముల వీధులందు
ఆకుబొకల గాలించి యతడుకడకు
దివిరి కనబోడు జంగమదేవరనట.

4

తే.గీ. చిరుచెమటబిందువులను దోసిల్పివోసి
సారిదినాకలి దిప్పికల్ సొడ్డువెట్టి
తిరుగుసినలైన భక్తుని తెలిసికొనగ
తనదుసహకారనామ సార్థకతవెలయ.

5

గీ. గ్రామమునువీడికోటను గడచి పిదప
 యేగపాగెనుభిక్తుల నెచటనైన
 గాంచిదోడ్కొనివచ్చెడి కాంక్షచేత
 వసమునకుజేరిచూడనా వసమునందు.

6

మ. ఘనమాపోకలు భిక్షునంబునదభీ
 కాదంబతక్కోలముల్
 పసనల్ మామిడినారికేళములు నిం
 బల్ కుర్మకామలక్మ చం
 దనముల్ దాడిమపాదిజాతములు కుం
 దమ్ముల్ మహానందస్థు
 వనకుందాన్ శుభముల్ ఫలించినవిధు
 వ్వనాశ్రమిన్ పూచెదాన్.

7

గీ. పుష్పలతలనుగూడెడి పొదగిరిండ్లు
 ఓషధీతతిదట్టమై యున్నతావు
 మునివరులకెల్ల యోగ్యమా నునికిపట్టు
 సత్తివనమధ్యమందుతా నట్టెజూచె.

8

కం. కెందమ్ములుకలువలతో
 యందంబగుకొలనొకండు నాకొలనందున్
 ముండుటగాచరియించును
 సం దేహములేకహంస జాలములెల్లన్.

9

కం. ఆ వెన్నపాడువారిస
 దేవశమునతనువుదాల్చు దేవునిరీతిన్
 ధావశ్యంబగురూపము
 తోనెలసెడుభక్త పరుని తుదిగని దరియన్.

10

సీ. భూతి రేఖలుమూడు ముఖమునంగలవాని
 భూమిభ్యమునచుక్క- బొట్టువాని
 రుద్రాక్షమాలలా మాధిదాల్చినవాని
 శతవర్షములునిండు చాడ్చువాని
 జెల్లసిజెటలచే దీప్తినొందెడివాని
 నెఱసిసగెడ్డంబు నెగడువాని
 వ్యాఘ్రాననాసీను డైవసించెడువాని
 అనునూపయైనభార్యగలవాని

గీ. నందిముద్రాంకితంబుగాఁ జెంది దీప్తి
 నమరువానినిష్టాగరి ప్లాత్తుడైన
 వానినొక తేజోమయాత్ముడౌ వానిననఘు
 జూచెచిగుతోండనంబిని శుద్ధమూర్తి.

11

గీ. గానబడినట్టిభక్తుని కాశ్యపైని
 రెండుకరములుశిరమందు నుండజేసి
 యొడలెఱుంగునభక్తిచే నుర్విచాల్చి
 వినయనమ్రితతోనిట్లు విన్నవించె.

12

గీ. మీరుముదుసలియవ్వయు జేసినాడు
 గృహముపావనముంజేసి కీర్తిమెరయ
 మత్కృతనపర్యలంగొని మాదుదీక్షః
 నరసిరక్షింపుడంచునా ప్తాంగపడియె.

13

సీ. నెరసినాల్సినబామనీ నిరితితోపైకెత్తి
 పరమనృద్ధులతల నణకుచుండ
 గద్గదస్వరమున కంతనాదంబొప్ప
 నంబిమోమరచూపు నదిలకించి

ఈశుండుకరుణానీ కిడునంచుదీనించి

వననంబుదనచేత హనిదడిమి

యేమిజెప్పిదొదాని నిపుడుబిగ్గఱదెల్పు

ఒధిరంబుగలదువిన పడగు నాకు

గీ. అనినచిరుతొండనంబిదా నతనిపాద

పద్మములనాల్లిఘట్టిగా బల్కెనిగ్గు

మీగుజేనియుగలసియిం పారమాదు

వ్రతమునిర్విఘ్నముగనొన ర్పితలెదేవ.

14

గీ. నీవుదేవియుమాదగు నెలవ్రకడకు

వేగముంజేరుమంచునే విన్నవించు

ః ఘముల్లెనబొంది నన్యమిగు

నందరావయ్యభూతిచే నెరుకుమయ్య.

15

కం. ఒమనజర్య! నాకొక

నీమముగలగద్దదాని నెరిగింతుండవలె

నామనమునగల నాంభిత

మీమెయివచియింపుచుంటి నదినిశ్చయచకా.

16

ఉ. మీదగురాకకేవిధ న

మీహితబుద్ధిని వేడికొంచు నా

మోదముతోడ నెంతయు న

మోసమయంచు నమస్కరించితిన్

నీదగుభక్తినుంటి కరుణింపుము

నీపదసేవకుండనన్

కాదనబోకయింటికి నా

భిన్నగరమ్మిక లెమ్మువేగమే.

17

తే. గీ. నీదువంశంబదెద్దియో నీదునామ
మెరుగబల్కుముశివదీక్ష పరుడవాదె
అడుమాటకుమారాడు టనుచితమ్ము
అన్నమునకమ్ముపూర్తిగా నున్నెజెను.

18

ఉ. నీకులతాంగియుంగలదె ?

నీవునుపుత్రులఁ గల్గియుంటివా ?
నీకుశద్రవ్యముంగలదె ?
నేనినుగోరినదెల్ల సత్తువే ?
నీకుఁ స్వతంత్రమున్నదియె ?
నీకులకామిని నీవుజెప్పిన
ట్లీకొనునే ? వచింపుమిక
హెచ్చగుచూడల నాడనేటికిఁ.

19

గీ. ఒక్కభిక్షకుయింతటి చిక్కదేలః
ఊరకేజెప్పితినిగాని యుండలేక
యెవ్వడవునై ననాకేయి నెరుకబడక
నడిగితినిగాని వృద్ధుండ నొటచేత.

20

కం. ఒకవత్సరమ్మునుండియు
నొకవ్రతముంబూనియుంటి నుద్యాపనకై
నొకయాగపశువు నీవలె
నకలేకుండందిమిగుల సంబరమండక.

21

గీ. భక్తి నొప్పారుచుండెడి వాడనైన
యీశ్వరుని నెల్ల వేళల నెంతవేని
అన్యపశువులుయేవైన ననువుపడవు
నరపశువుయొక్కటేగాని సంభవినుము.

22

- గీ. రూపయావసవంతుండు చూపరియును
తెవులులేనట్టివాడును ధీవరుండు
వీరశైవ్రతంబునే వేళనెత్తు
జన్మచుండిన సుతుడున్న జాలునందు. 33
- గీ. గ్రాహ్యణక్షత్రవై శ్శుల వంశమందు
జనన మొందిన వానినీ శ్వరునియందు
భక్తిగలవాని, నుపసీతు పశువు, జేసి
పాకమొనరించి వడ్డింప వలయు సుమ్ము. 24
- గీ. అభవునకుపాకమెల్ల న మర్పణంబు
జేసినాపంక్తియందువ సించియుపుడ
శివునీభార్యతోగూడి నెమ్మిమైభు
జంపదీరునునాకోర్కె చిరుతనంబి 25
- గీ. అనినచిరుతొండనంబిమ హావ్రసాద
మల్ల శివదీక్షగలవారి కెల్ల వేళ
లందుపద సేవజేయుచు నుంచునయ్య
వై శ్యకులనంభవుండనై వరలువాడ. 26
- కం. తిరుడచ్చినంబి వంశ్యుడ
చిరుతొండండనెడు పేరు జెంచినవాడన్
నిరతిముశివభక్తుల కా
దరముననీప్సితముదీర్చె దనునదృక్తిన్. 27
- గీ. శివునిభక్తులపద సేవ జేయుచుండు
భక్తులెవరై నెట్టిని వ్రతముదీర్తు
సంచునొకదీక్షబూసిత సయ్యయింక
నీదుకోరికదీర్తునా మోదనులర. 28

సీ. ఈశుభక్తులుబట్ట యేవ్రతంబై నను
 పూర్తి జేసికునిష్ట బూనియుంటి
 ఆవ్రతంబెప్పుడు ననువొందునప్పుడు
 తిరువరువనముగా తేజోబ్లు
 దేవరమీరాన తిద్దివవకువున
 నయ్యుపహారంబు లమరజేతు
 అంచితంబుగదయఁయుంచినిభూతిచే
 నందుమంచుచుగార్ధి నంబుజేతు

గీ. మంచినామమపై నిమి రుంచినరగ
 నూదుగృహమునుపావన మైచెటంగ
 నీదుసదధూళి నదయశ నిల్పిపూజ
 నందినాజన్మనఫలత నందజేయు

29

మ. మతిమంతుండును దైర్ఘ్యవంతుడును న
 న్నార్గపరివృత్తాత్మకుఁ
 రతిరాజుఁ హసియించురూపసియు హృ
 ల్లక్ష్మ్యంబులోసేవుడే
 గతియంచెన్నెడువాడు, గోగరహితుం
 గభ్యానుడై యొప్పునా
 నుతునర్పించెదమీకు విందుకొరకై
 నేవింపమీరాకకై.

30

గీ. సరగసభ్యంగసంబును సల్పునదికి
 వంటపూర్తిగనాననా యింటిలోన
 యంచుప్రార్థింపశినయోగి యసయోనంబి!
 శ్రీమలబడినత్తునీయింటి సరసకిప్పుడు.

31

గీ. నేనువృద్ధుడ, నీదగు నెలవుకడకు
వత్తు, కోరికదీరంగ వలయుగాని
నీదుయ్యగాంగి, నఫలత నెఱపదేని,
యిచ్చటికితిరిగిరాజాల యొందుకసిన.

32

ఉ. తొమ్మిదిహాసముల్ గడిపి
తొల్యరు హేతునగర్భ వేదనన్
సామ్యసిలంగనొంది, యొక
సువ్రతుడై నకుమారుగాంచి, ప్రి
మమ్మునబెంచుచుండి నభి
మానముగాగని, యెంతయేని మో
దమ్మునజూచి సంతసిలు
తల్లికిమానస మెట్టులొప్పెడన్.

33

సీ. ప్రియమారసుతుగాంచి పెంచిపెద్దనుజేయు
తల్లి కేరీతిగా నల్ల మొప్పు
బలుకప్తములకోర్వ బడియుండినట్టి యా
జనసికిమనసెట్లు నమ్మతించు
యింతవానినిగని అంతవానినిజేయ
అమ్మయేరీతిగా నుమ్మలించు
కొడుకుకోడలుసౌఖ్య పడగాంచదిపురుసం
బి కకునేరీతినీ వెతురుచించు

గీ. తండ్రికన్ననువేరెట్లు తల్లికిసుతు
నందు ప్రేమంబధికమందు రార్యజనులు
నీవెరుంగుదొనెరుగవొ నిక్కమరసి
నాకువచియింపుయిదివృధా నాటకంబు.

34

సీ. వీరమాహేశ్వరా చారవ్రతంబుగా
 వునసీవునీభార్య యునుచెలంగి
 యీకార్యమడిమిర లిరువురకును సమ్మ
 తంబగునేనివ్ర తఫలమబ్బు
 యీవ్రతఫలమునీ యిల్లాలువెండియు
 నీవునుపొందుట యేనిజమ్ము
 యిట్టిధర్మముతోడ నేకమస్కులై
 యొక్కమాటగమిర లుండవలయు

గీ. యింతకునుచంపబడెడివా డేమియనునొ
 వరనుతునిజంపనీచేయి వచ్చుగాని
 కన్నతల్లికినియమముల్ గానబడవు
 చంటివానికిచావును స్తరముగాదె.

35

శా. మీకాయీపనిసాగ జాలదనిజ
 మ్మీనాకుసందేహమై
 నీకుంజెప్పితినింటికేగిత్వరలో
 నీభార్యనుంగాంచియుక్
 సాకల్యంబుగ నేనుజెప్పినది న
 చ్చుంజెప్పినీవారితో
 వీకంఠమ్మికయిష్టమైన యెడల
 వేవేగనిచ్చొటికి.

36

గీ. ఇట్టికితినమ్ములగుకార్య మెవ్వరైన
 విన, దయాశూన్యజారార? వీనినిష్ట
 యేమిఘోరంబటంచని యెవ్వరనిన
 అట్టినుడులకునావ్రతం బంతిచెడును.

37

గీ. సందియంబుండెనానగు డెందమునను

అందుకై వేగనీయింటి కరిగినీడు

భార్యతోడనుసీపుత్ర ననునితోడ

యోజనయొప్పొయ్యుమై యున్నరమ్ము.

33

మ. అనివృత్తభర్త నియాజ్ఞ నొందిత్వరలో

నాత్మీయగేహమ్ముకై

జనినంతోషముపెంపు నొందతనదో

జాయన్ విలోకించియో

వనితారత్నము! జన్మమెల్ల సఫల

త్వంబందె యోగీశునిక

గనివానికవినుతించి భిక్షుకొఱకై

కాశ్చట్టగానిట్లనెక.

39

గీ. నీదుభార్యయుపుతుండు నెమ్మినేను

బట్టువ్రీతమెల్ల సఫలత పరతుమంచు

వారునుడివిన నేబట్టు వ్రీతినజెప్పి

యిష్టమైయున్న వెంటనే యిటుసరమ్ము.

40

కం. అనిచెప్పువారిమాటల

వినిమిమ్ములనడుగుకొరకు వేవేగముగా

జనుచుచినాడగావున

మనమునసంకోశమున్న నూనకజెప్పుడీ.

41

గీ. అనగమిగానుమాటను నడ్డపనెచ్చు

వారమేయంచు వారలు బుంకనంది

సంతసంబునశివయోగి సముఖమునకు

జేరివిధ్యుక్తరీతిపూ జించియనియె.

42

గీ. నేటికొసగూడెగివయోగి నీప్రపరుడ
టంచుతిరువెంగనాంచియూ నందమొంది
భర్తముఖరాగమీక్షించి బలెన్నంబి
యోగికోర్కెలనన్నింటి రాగ మొప్ప. 43

గీ. మనశరీరార్థప్రాణముల్ మగియివన్ని
శీవునధీసంమ్మలగుగావె జెప్పనేల
మునునొనర్చినతపమునం పూర్ణమయ్యె
పుత్రకుచిదోడుకొనిరమ్ము భూతినిడగ. 44

గీ. అనుచుదెల్పగవీరల యభిమతమ్ము
నెరిగించందనికను వెంటగొనియుసాధ్య
యైతిరువెంగనాంచియ త్యాదరమున
శివమహాయోగిపద నేవ జేయుచుండ, 45

కం. చిరుతొండభక్తవరుడట
సరణశివయోగితేర జనుటకుముందే
యరిగెనుకపటపువృద్ధుడు
శిరియాభుమదించెలింప జేసెడియూహా. 46

గీ. అపుడుశిరియాభుడొజ్జగ్గ హమ్మునంను
చదువుచుండగశివయోగి సరసకపుడు
జేరనతులనువేడ్కతో జేయనంది
చిన్నిశిరియాభుతోయోగి జెప్పెనిలుల 47

మ. అకటాయీచిరుతొండనంబియను పా
వాత్తుండుమీతండ్రి యే
ని, కడుంద్రోహియటంచు బలెదనువా
నింగూర్చియే మంటివా

నుకుమారుంగడ తేప్పి యూశ్వగునికె

చోప్పనై ననంపీతివా

నికి బోనంబుగ నండిపెట్టుఖలులకొ

నేగాంచలేదెప్పటకొ.

48

సీ. చిరుగొండనందియకొ పరమమర్మాంగుడు

నీతిమాలినవాడు నీజనసింహ

నిరతంబునురగోలి ధరయందుబడిపొర్లి

యున్నాదియకొయొక్క యోగికతను

రహినిమాహేశ్వరార్పణముగా నినుజంపి

వండివడ్డించంగ నుండెగాన

నీయందుదయగొని నీకెంగింపంగ

నచ్చితినిచటికి చెచ్చెగతి

గీ. యెంతయోవేమనోడుత చింతలేక

కన్నకొమరునికులమణి కతికడగుచు

జంపిజంగములకుబెట్టు జంకుడున్నె

యిట్టివాత్మశ్వుమునుజూడ నెచటనై న.

49

మ. అకటాయీకులమెల్ల వృద్ధియగునం

చానందముంబొందు తం

డికడుంగుందును తల్లిమిక్కుటముగా

డెండంబునంగుందు నీ

నుకుమారుంగడ తేప్పినంజులునె

చోయోగికన్నితుకే

నకలంబుకదెలువంగ నీకడకుని

చ్చువటచ్చితికె చెచ్చెగకొ.

50

గీ. చెక్కులను ముద్దులొల్కునో చిన్నచాడ
పరగమధుపాపమత్తుడై భక్తుడొకడు
నిన్నుకోరగ నిచ్చెద నన్ననరుడు
రక్కసుడుగాని తండ్రియే నిక్కురముగ.

51

కం. అని జంగమయ్య పలికిన
విని శిరియాభుండు మిగులవేడుకమీరం
గనుమీపల్కులు చెలియని
మనజులకుంజెప్పు నీజుమా శివయోగీ.

52

గీ. ఆయ్య ! యూహారసాటింప నానెతమకు
ఁజేమిబాధయొ మహనీయ యెరుకబడడు
దేహమధ్విరమంచుచు చెలియకున్న
యోజనయొనర్చి జూడుచూ యోగివర్య.

53

సీ. పండితుల్ “జీవచ్ఛ భానిపశ్యతి”యంచు
వచియింపనినలేదె బాలకుండ
ఎక్కడికేని నీ వేగియీబాదిని
దప్పించుకొనుట కర్తవ్యమనిన
శిరియాభుడప్పుడు చెవులనుమూసుకు
అనఘాత్మమీరిటు లనగదగునె
నీవుచెప్పినమాట నేనినకున్నచో
భయమంకురించెవృ దయమునండు

గీ. ధరతగువుసింబియిచ్చిన తగవులేదు
జన్మమెత్తినదానికి సార్థకంబు
పరులకుపకారముండేయఁ బాడిగాని
విలువలేకట్టిమాటల వేలయింక.

54

గం. ఎరుగక కలగినదిగాని పేరు పేరు ముక

యగారముతో) క్షిప్తముక

అ పేరుతోను మును పాపమును కా

నలముగదానో

కదలకగా మునుగోపకాగమునకై

కాంక్షించి పుణ్యముగముగ

దరగక మున్న యుగాగ బ్రతి గదా

దామరతో నుజ్జానులై.

55

సీ. మలమూత్రము లచేత కలుషముగమున్నెడి

అస్థిరలై నది యుగము ! శిశువు

ప్రళయోంతమొదె న నలుచునా ? దేహంబు

దానకై యేలయిల త మమకార

మనలుదేహమునీరి వసతి పొందగవలె

తనునె శాశ్వతముగా దలచరాదు

అని బల్కుగావిని యాయోగివర్జ్యండు

తొండి భక్తి మించు తనయుడితడు

గీ. యేమి నేనాదు నటువంటి నేనుమున్నె

యెట్టిదీక్షాపరులనొ నీ కట్టమంచు

మూర్ఖనొందించె బాలుని ముస్సలొలుగు

చిన్ని శిరియాళుడెతయు జెందెయూచ్చ.

56

గీ. సిండుదేర్బముగలనాని గుండెనిది

కన్నులెరుపాయె శేహంబు నించెచేనుట

బట్టెదేహంబు ఘుర్గుర భస్మ జలంగె

నేలబడి శిరియాళుండు జోలపోయె

57

గీ. అఖిలజగములు కడుపులో నమరియున్న
యెల్ల యులుబులు భక్తుల నేలుచున్న
కపటశాటక రచనాధ శారయైన
యీశువాజ్ఞను మీరింగ నెఱవేరము. 58

గీ. అనుచుంటుంటు జనులెల్ల నతనిగురువు
యిరుగుపొరుగున నున్నట్టి యెల్లవాని
ఒక్కప్పుడు సరోదన మెక్కువుగను
జేయకై వ్రండు దరిజేరి శివునిహస్త 59

కం. శివమనచాక్షుఁ మంత్రము
శివయోగిజపించి చిన్ని శిరియూఘనశంక
న్నచిరభూతి సునుదుటను
నవినయముగ బెట్టఁమాన్చు నడలుచు లేచెన్. 60

గీ. ఎట్టికష్టంబులైన మ రెట్టికైన
యీశునంచాక్షుఁడీ మంత్ర మెప్పుడేరి
భక్తు లేరును జపియించి భస్మమిడిసి
పాపములడంగి పొంగులు భద్రపఱచు. 61

కం. చిరుతొండనంబి వృద్ధుని
వరయోగినిప్రబలగుప్తు బాధితదేహున్
పరమప్రీతిని వీపున
ధరియించె ననన్యాయుచు దలచకనతఁడన్. 62

గీ. బూదిపోసినమాత్రకు బుర్రపులిక
ఞానమును చేతను కనుండ లమునుదాల్చి
“శరణుశరణం”చు శివభక్త వరులునొగడ
ఊరనూరెగె నాశివ యోగిశోడ. 63

కం. వెనువెంట గుడ్డి మర్పయు
జనగాదసచేత గడ్డి నాహూద్యముగా
గొనిపణిము శివశివశివ
యనుచుం నడువంగనాగె నాయనువెంట.

64

గీ. ఈశ ! శంకర ! హర ! పార్వ తీశ ! రుద్ర !
పరమశివ ! చంద్ర శేఖర ! గరిభకత !
సర్వభూతేశ ! కామారి ! శాశ్వతుండ !
శూలపాణి ! గంగాధర ! ఫాలనేత్ర !

65

గీ. అంచు శివభక్తవగులెల్ల నధికభక్తి
నాడుచును బాడుచును వెంట సరిగనంబి
భక్తవరునింటకునుజేర్చి పరమబ్రీతి
హరితియొసంగెనాంచియు త్యాగరమున.

66

ఉ. ఎంతయదృష్టవంతుగిక

నీ చిరుతొండని వీవుమీద దా
నెంతయుగూరుచుండెను మ

హేళుడనంతుడు నవ్యయుండు న
త్యంతము యోగిచిత్తముల

యందువశించెడి వేదవేద్యుడా
ద్యంతములేనివాని సుమ

హత్కుని వే,ధరియించెనిమ్ముగాన్.

67

మ. శనదాయంతికియోగిదెచ్చి విదళన్

దాసుంమరింభార్యయుం

వినయంబున్ భయభక్తిగౌరవములు

వ్యభూరగానెంతయో

యనవొందన్ దలలంటియూరిచితడిన్ యూ

యవ్వకన్ యోగికిన్

ఘనమాచుస్తులొసంగిదన్నిదిక, న్నాకె

లానవాసున్ స్వరన్.

68

గీ. అంతనేకాంతమైన గృహస్థునందు

సర్వసంభంగములగూర్చి స్వాంతమలర

దేవతార్చనగావించి సేవజేయ

బూనెనాదిదంపతులకు జ్ఞానసప్త.

69

ఉ. ఆ సమయంబునన్ శివుని

యాసతిపంపున పల్లెనుండియున్

వో సెలుసెడ్డెసలేకడు మృ

దుత్వముబొల్పు జితేబిశర్కరన్

జేసినలడ్డులున్ మరియు

చిమ్మిలిబెల్లపుటచ్చులాదిగా

భాసురలీలనల్లునికి

బంపుచుమామయు వచ్చెనంతలోన్.

70

సీ. వచ్చసేపుట్టఁబు పడతిగాధరియించె

బామలమధ్యమీనవి భూతిన్నెట్టి

ఉత్తివానసకన్తర్లిచుండగ దేహ

మింగువపరిమెళ మెనగుచుండ

కాయమ్మమెనవియూ కాంతిమధ్యముకొంగు

చగట్టగాబిగి జేసిమఱియు

ఘనకచంబుమీద కామాయవస్త్రంబు

చేతియొత్తడి చెంబుదనర

శ్రీ. చదియునానవశ్యవాల్పాల్పి మును
 వచ్చిగానింకొకపుణ వానిగాల్పి
 నచ్చెడిగుణగ్రాంతిని వానమున
 చాచినది మునుగూర్చునా మునుగూర్చునా.

71

శ్రీ. నానా ముఖోగ్రాంతిగమునా చూచునా
 బిడ్డకనుపాలుటందును వేరుగూర్చి
 నానామోగముమునుగూర్చి యున్నదను
 నగునునుందొకాదితో నున్నెకాదు

72

శ్రీ. చాల్పి కొనిగమును హాని గూర్చి
 బోధించేపున చాల్పి మునుగూర్చునా
 మొక్కసొననయగచేసి నొక్కసొనను
 నపుడుతిగునెంగనాంచితో నున్నెకాదు

73

కం నెయ్యపుసుతుజంపియు నీ
 యయ్యలన్ బెట్టినట్టి మాకతిగాత్తున్
 యెయ్యెడగనివినియెగుగను
 యయ్యెయ్యిటువంటి పాపు లవనింగలచే.

74

మ. కనియున్ బెంచినపిల్ల చానినర కం
 గాజేసి జంగానికిన్
 దిసగానర్పణజేయు మానవులు ధా
 త్రింగల్లి కేయిపురీ
 జనులెల్లన్ గుమిగూడి పాపమునుచుం
 ఛండాలకృత్యంబునన్
 వినియున్ నీకునునచ్చజెప్పియిక మా
 స్పింపగ నేవచ్చితిన్.

75

గీ. జోగులెల్లఁగ కపటంపు యోగులగుచు
పరమునంగలనిధుల నలెనుదేశ
దేశముల నెల్లనిరుగుచు దేనిరింప
కన్నకొడుకునుజంపెడి ఖలుడుగలదె 76

గీ. ఆపగింజంతభూతిమై నలదుకొనిన
విసవె “గుమ్మిడికాయంత వెర్రిపూట్టు”
ననెడినామెతిగామాయ మునివచించు
పల్కువినె కొమరుజంపగఁ బాడియగునె 77

గీ. కిండ్లుగానకియన్నాడు గానసేదు
తనయుజంపంగవాడేటి తండ్రిచెప్పుమ
ప్రమానుమగ వానిచిత్తమో మగవనిను మ
నిశుప్రుజంపంగనొచ్చకు నెలతనిప్రు. 78

సీ. తోరువెంగనాంచిత క్కరివేషముంగల
మాయాజంగమదేవి మాటవినక
సర్వకారంబైన సర్వలమితఁజూడు
శివయోగిశివుల సేవెషభేద
మావతయునయండ దమ్మనోకొక్కాద్ధి
సర్వస్వమునుశివ స్వామిసోతై
నిపుడెకరయభోక్త శివుడెనర్వమును
జగమెల్లశవమయ మృగ వచింత్రు

గీ. నీసకై యింతసేపుచింతింపకన్నా
జాలమేలమ్మబొలింత రాలవమ్మ
చనుటచేపులుబొధించి నల్పునమ్మ
బిడ్డయాకలిగొనయందు వేగబొమ్మ. 79

గీ. పాలుబానిసనా మెప్పు బాలుకున్న
వచ్చుమం గోవునుండునగా భవంబును
అందుకరిములుకావచ్చెన చూచితముగ
నాయుంబిసేసి పాపము నూరునూరును. 80

గీ. అంతచేసువలసినది మనమెట్టిది
పొందితినుచుగనూనితో ప్రతిహాస
గురువుగటవ జనవశి శిష్యుని
వడుగు నేయగవలెగాన చాచిచెప్పు. 81

చం. లలనగుమాగుని నడుగు
కాంచుమెల్లను స్వేచ్ఛెమోదముం
వలగడుచ్చు పల్లవము
బంధము పంశేపమున నంశమున్
అలి సభివృద్ధిజలదగను
లక్షణయున్నను పిల్లవానిగిన్
జెలువుగ బెండ్లి నేనువలె
శీఘ్రముగా నలముక్తికన్యతోన్. 82

కం. అనునామెయటలజేయుదు
సనిగురువుల యింటవిద్య నందుచునెంతొ
యనగునుడగు కొమరుని చా
గనిదోట్కొనివచ్చెభర్త కాతుకమందన్. 83

గీ. మేనయత్తలుబంపిన మేటిభక్త్య
ములను తేనియనేతను ముంచిముంచి
తల్లిదండ్రులయూరించి దానుదించు
యింటిముంగల జరియించు నిటులపిదవ, 84

చు. తలజడవిప్పి చిక్కులను

దాగడు నెమ్మదిగాగ దీసియుం

సలలితరీతిసంతయును

నంపెగనూనె నునాననల్ దిశ్శక్

చెలగగరాసి దేహమున

చెన్నుగనంకురుద ద్రవంబునం

దలరగనెల్ల చోటులన

మంచితరీతి నలుంగువెట్టికల్.

85

కం. పన్నీటిచేత నెంతయు

వన్నెగచిరుబంతిపనవు పరగనలది దా

నెన్నిక కస్తురిగంధము

మున్నా ప్తీకాయుర్ద భోయెమురికియుక్.

86

గీ. గోరువెచ్చని నీటపన్నీరుకలిపి

తీర్థచూడించిజడవేసి తేజమలర

సురలుపొగడంగసురపొన్న విరులుముడిచి

బట్టకట్టికాలుక బెట్టి ఫాలమందు.

87

గీ. మూడు లేఖలు నెలిబూని మోమునందు

పొందుగాదీర్చికుంకుమ బొట్టువెట్టి

బరగకై జేసికొమరుచి దరికిజేరి

యిట్లరితల్లిదండ్రులు నెనగమెనగ.

88

గీ. ఒక్కకివయోగినినుగోర నిక్కవముగ

యిచ్చెదమటంచుమదినిశ్చ యించినాము

నిన్నుజరిసియువండియూ నియమపరుచి

పొట్టండింపనుంటిమో పుత్రయిపుడు.

89

గీ. వర ! నుకనూర! నీడగు హృదయముందు
సరగ సంవారమునుబోయి పాలనట్టి
చింత లేదుగ వాసీకొ కింకరగేని
అనిన నుకయూరనుబోయి గూర్తుడనయె.

90

శా. సంవారంబున భ్రాంతిలేదునుదిగో

సర్వేశ్వరుగ్ గొల్తు నీ
హింసంబునుదు పుట్టిజచ్చును సగుం
డెన్నలగ నెత్తుండె నా
మూంసంబునగ బేర్చినచెప్పెన సగుం
డెన్నలగ నెత్తుండె నా
వంశంబట్టిది శంక లేదు గుగులం
ప్రాగ్భ్రతుసంబోశడుగ్.

గీ. మరణమంగీరించిన వరసుతుసగు
జంపదలచియునున్నట్టి దంపతులగు
తారశమృత బొకితయు వేరెలేదు
వీరమహేశ్వరాచార గౌరవమున.

91

గీ. యివ్వధంబునముప్పురు నేకగతుల
చందనిక మెచ్చికొనుచుప్రో త్పాహమీయ
యేకసిత్పయులై రుండి రెనగమెనగ
చింతలేకుండెమదితద నంతరమున.

92

ఈయది శ్రీమన్మునివర వశిష్ఠగోత్రోద్భవ శ్రీ ఉమాకృపేశ్వర
వర కరుణా కటాక్ష బుద్ధ అనల్ప కల్పనా ప్రాభవ అనుదిన
తిగువతి వెంకటకవీశ్వర శతావధాన సమయానవర్తన
సమధిగత సక్కివితాయుతి పుల్లనూంబ
సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరి ఔరసపుత్ర అచ్చెమాచ్చ
యార్కదత్తపుత్ర శ్రీ చింతామణి
కవిప్రణీతంబైన సిరియాశిచరీత్ర
యందలి ద్వితియావతంసము
స మా ప్త ము

తృ తీ యా వ త ం స ము

శ్రీమంగళశుభకరునకు

క్షేమంకరశంకరునకు సితీకంఠనకు

ఈమత్కృతి నింజరరపుర

స్వామికీర్తితు భక్తిసద్వరదునకు.

1

సీ. పాలిచ్చుకీర్తిని పసిబాలుతొడలపై

శల్లిపన్నండగా నగనొనర్చె

చందసికయునుహస్తప్రణామముసేయ

పార్వభాగముచందు వర్తిలంగ

చిరిసప్పునెన్నెల చేదిశబ్దరస్వ

చిన్నిబుగ్గలమర్దు చెలగుచుండ

శిరియాభాసుదన సరములమోడ్చియు

సంతనంబుననమ స్కారమిడగ

గీ. మెదుగుబెట్టిచకత్తి నా నొరనుదీసి

చింతయునుమంతయునులేక మంతనమున

చందసికయునుపితరులు సరగనేక

గీతిశిరియాభాసుడనం ప్రీతిననిరి.

2

మ. నిరతంబుకొమదినిశ్చయించకుమి మా

నేస్తంబు సర్వంబునుం

స్థిరమంచుండలపోయబోకుమిక గా

సింజెందకెవ్వేళ నా

ఒరమార్దంబునుగోరుచుండు మెదలో

పంచాక్షరీమంత్రమున్

గుఱగానాల్కునుసంస్కరింపు మిక నీ

కుంజెప్పితిన్ నందనా.

3

ఉ. పాలిమనస్సునట్లు పొడ

పై ససిబొలుబగుండవెట్టి తా

చాలగవాడి గల్లుపరు

నంబగుఖడ్గముచేతబూని యా

బానిశిరంబువేసగున

పార్వతినాథసమశ్శివాయ నీ

పాలకడంగ వచ్చితిని

ప్రార్థనగై కొనుమంచు బల్కుచున్.

4

గీ. భూతలంబునబడిపొర్లి భూతనాథు

ధ్యానమొనరించువానంద జ్ఞానమొదవ

శివశివాయంచుజిహ్వావ చింపుచుండ

మరియుదక్కినజనులుని స్మయముజెంద

5

గీ. గాఢావారకసయ్యది శందకుండె

మండహానంబునెమ్మొము నందుఁజెలగె

చెక్కులనుకాంతిధగధగత జెలగుచుండ

నలరినిద్రించుగతిశిరి యాభుమండె

6

గీ. అప్పతీర్చినమచజూరి యట్లజూగ

మాడిగెలచిననంతోప మందినట్లు

ఆకలిగొన్ననన్నంబు నమచినట్లు

యెంతయోచేట్కుతోనుండి రెలమిచారు.

7

గీ. పరిగతిరునెంగ నాంచియు భర్తయైన

నంచియును తమనుతునెంతో సంబరమున.

బరగదెగటార్చివీరితై వనతంబు

నలిపినానందవార్ధిని మెలగుచుండి.

8

సీ. యింగువమిరియలబు లింపగుధనియముల్
 నీరుల్లి పనుపును నేయిమంచి
 దాచన చెక్కయు దధిశక్రయు లవ
 గములు యాలకులను సమముగాను
 పచ్చకర్పూరంబు బడి మెళమెనగంగ
 కంకుమపూవుచే పొంకమలర
 చింతపండునుకొంత జీలకఱ్ఱలంబు
 జాపతియునుమరి జాజికాయ

గీ. జేర్చియమృతోపానమై చెలగుసలుల
 వండిపక్కాన్నములతోడ వరుసగాను
 భోజనపుశాలయందునా పూవుబొండ్లు
 పొందువరచిరినాంచియు చందనికయు.

9

ఉ గమ్మగగాచి సంభలులు
 గట్టిగ నీరునువోపనొట్టియున్
 గమ్మనివాసల్ దిశల
 గ్రమ్మెడూరితినినేత వేచిదా
 గమ్మని నన్నమాంసమును
 యింపుగ జారుగవంకి పిమ్మటన్
 నెమ్మలు మూల్లంగింపి
 నెంశియుగాచిరి నల్లచావొగిన్.

10

గీ. వలయునంభారములుమంచి వడియములును
 ఆవునేతనుసాగుపుదా నందువైచి
 నాల్గరీతులపక్కంబు సమరజేసి
 పక్షచులునొప్పవంటయు జిహ్వివారు.

11

గీ. కామునింగలుహంబు గల్గుచున్న
చిన్న శిలయాభు దేహంబు నెన్నగతము
వలతుండుగనుపయోగ మర వివాహ
దొంతరగ బ్రక్తియుంబుచా యింతలుండు

12

సీ. భుజియించుటకుఁగి భూప గార్థమున
వలతుండుకపిబద్ధి యుండుచున్న
పన్నికిచేపలట పరశ్రాభముగఁ జేసె
రక్షకంబులమును రాణులచి
దేవతార్పణమున గీచారులనుగూర్చి
కపురంపుముగ్గులా గడినిఁబెట్టి
వామనిశెనురాగి వత్సరముంబెట్టి
చెంబునిండనునీళ్ళు జేర్చియుంచి

గీ. అతివయస్నియునమకూర్చి నయ్యవారు
నారిగింపంగననుయంబు నయ్యెనంగ
చెలగిదోడ్కొనివచ్చెను శెట్టిజంగ
అయ్యచారినిచీక వ్యయంతిరాగ

13

ఉ. దేవమహానుభావభవ
ధీయకృపారసధారచేమముం
గావగ వేడుచుంటి నింక
కాలమతిక్రమణంబు నొందగా
బోవుచునుండెగాన మము
బోగిచియు భోజనమారగింపగా
రావలె సత్వరంబునను
రమ్యగుణాకర శ్రీకరా! శివా!

14

ప. అని నవినయముగ ప్రార్థించి తోడ్కొనివచ్చి

గీ. ఉన్నతాననమందు గూర్చుండబెట్టి
వారిపదములు గడిగియు భక్తిమీర
చరణముదకమ్ములంగొనె సతీయుగాను
అపరిమితభక్తిచర్చించి రిపుడు వారు. 15

గీ. అంతముదురును తేతగా నట్టియరటి
యాకుసంగలయినెదా నట్టెదీసి
పుదకముంజల్లినభిఘార మొసరజేసి
యింటనందఱు కడుభక్తి నెససియుండ. 16

సీ. పాయసంబునుసూప భక్ష్యమ్ములును మంచి
యిత్తుద్రాక్షర మెలమిశర్క
రియ్యుఘృతంబుచుడధి రహిరినావళియును
శాకిపాకాదులు సమతగూర్చి
మృద్దుకఱ్ఱుచి నూంస మును నంజులుగజేసి
అంచితంబుగను వడ్డించి గుడ్డి
యన్వకునైతము నట్లనేవడ్డించి
దేవమహాదేవ దేవదేవ

గీ. భక్తిశ్వాసముఁతోడ భాగ్యదాను
భక్తవత్సల శివయోగి పార్వతీశ
అమృతతుల్యపుయాహార మందుకొనుము
మాదునతులను గొనుమోయు మామహేశ. 17

వ. అనిపలికిరి. అంతశివయోగియు

గీ. అరటియాకున నడ్డించి నట్టికూర
లరసియక్కట మావ్రతంబుభ గ్నంబుజెందె
శిరముసంగల మాంసంబు అరెలేలేదె
యేలసధమాంగ మాంసమే నెలుభుజింతు. 18

శా. ఛీ ! మూఢా ! నిశ్చయమై ధగ్గముచగం

జేయంగ న్యాదుంజి మా

నేయంబెల్లను నీటగల్పితినికన్

సీహ్నంపక్కాన్నమా

యీహ్నంపరికనేల నున్నకమునా

దేదీ ? పడంబానా

సామాన్యంబటరాకుమానునివయిం

నంపూర్ణవాస్యశక్తి.

19

సీ. అనవిచిరునొడ దక్షిణయంబునయు

వెలవెల్లనైతిను వెంగనాంచి

మోమునుండిలకించె ముందువంటినదలు

మాంసంబునెగులున మృత్యుగర్భిణి

చందనికయుననె నశ్వేతుసంతతి

జ్ఞానలనెక్కడగి గాంచినాను

కపటంబు నిజమునుం గనవలెంచిత్య

చందంబుజేసితి నదమూల్య

గీ. పంటకముజేసి చాటుగా యింటనిడితి

మీమహాత్మ్యంబు దెలిసితి నోమహాత్మ్య

వడ్డనముజేతునంచు నత్వరముమీర

యటులజేసిన టక్కరి యిటులబల్కె.

20

శం. నాదరిగూర్చుండి యుండిను

మోదముతో నొకడులేరి భోజనమిటన్

ఆదరముననేజేయను

వేదంబునబల్కునుడులు వినగంలేదో.

21

- గీ. మఱియునొక్క భోజననియ మంబుగలదు
పిన్నవాడునాపంక్తి యందున్నగాని
భోజనము నేయగాబుద్ధి పుట్టకుండె
నీదునుతుడింటలేకున్న నీక్షణంబు. 22
- గీ. రహినిమగబడ్డతేని నిర్భాగ్యునింట
భోజనము నేయగూడదు పోనిజంబు
“సుతులులేనట్టివానికి గతులునున్న”
యచుచుబల్కెడినార్యోక్త విసగలేదె. 23
- గీ. మొదటతమతోడనేబల్కి నదినిజంబు
నాకునుతుడింకనుం గల్గి నాడె ? నూర
నాడబోయెనె? చదువంగ నరిగినాడె ?
యెచటకేగెనటంచునే నిపుడుపిల్చు ? 24
- గీ. కష్టవాడింకలేడను కొనిననేను
యెటులవీక్షించిబిచ్చిన నేమిఫలము
కూరలన్నంబునన్నిచ ల్లారిపోను
యనిన నత్తపోధనుడుని ట్లనియెపిదప 25
- గీ. నీదుసాధ్యయునెలుగెత్తి మోదమలర
నాల్గుదిక్కులునీదగు ననువుకొమరు
బిలువగావచ్చెనేనిసం ప్రీతిమీర
బంతినిడుకొనిభుజియింత మింతనిజము 26
- గీ. రాకయుండినముదుసలి రమణి కూడి
నేనుభుజియింపబోనుచూ నిక్కముగను
నీవువడినట్టిచాల్లెల్ల నేలగలియుఁ
బిలువమనునీదుభార్యతో నెలమినుతుని. 27

చం. అనియిటుదెల్పు భార్యకిది

యంశయు బెప్పిన నాను వేడ్కతో

వినియిటు జేతునంచుకడు

విశ్రుశరీతిని పీఠిలో సకన్

జనిపతియాజ్ఞరీతితన

సత్పుత్రుడు శిరియూభుడెచ్చటన్

గనగను తేమికి వగచి

ఘట్టిగ దానిటు బల్కె నెంతయున్.

28

ఉ. ఆవళి నాంబియున్ దెసల

సన్నియు మ్రోగెడురీతి యిప్పుడే

రావలెనోరిపుత్ర! యిటు

రమ్మతి శ్రీఘముగాగనింటిలో

దేవునియాజ్ఞమీద నటు

తీవ్రగతి బిలువంగఁబూనితిన్

శ్రీవిలసిల్ల వేగనటు

జేరినసంతనముప్పతిల్లెడున్.

29

శా. రారా ! చిన్నకుమార ! వైశ్యకులచం

ద్రా ! రార ! యిచ్చోటికిన్.

రారా ! మన్మథరూప ! నాయనుగువు

త్రా ! రార యిచ్చోటికిన్.

రారా ! యోనుకుమార బాలశిరియా

ళా ! యంచుధ్యానించగా

నారామామణిమోలనిల్చె

నెదలో నాశ్చర్యముప్పొంగగన్.

30

గీ. దనరగా వ్యంజనవుగుగంధంబు దేహ
మందు సంతయు ఘుమఘుమం బై చెలంగ
మోము చందురు డానంద మొద, గాన
వచ్చె శిరియూళు డా యితి యచ్చెరువక.

31

వ. అంత వారానంద మొందుచుట్లు గా

ఉ. తెల్లని దేహమున్ జడల

తేజము నొందెడు బాలచంద్రుడున్

చల్లని కంఠమున్ మెడను

నాలుగు, ఫలమునందు నేత్రమున్

యెల్ల జగంబు లేలు జగ

దీశ్వరి ప్రక్కను నిల్చియుండగా

చల్లని దృష్టులగు బరగు

శంకరు డంత ప్రసన్ను డయ్యెదాన్.

32

గీ. అంత చిరుతొండనంబి దా మంతనమున

భక్తివిశ్వాసములును సంభ్రమము దనర

ఈశు వద సేవయెడ కత్త మెనియుచుండ

సమ్మహాదేవు నిట్లు దా సభినుతించె.

33

ఉ. దేన మహానుభావ భవ

దీయచరిత్రము లద్భుతంబులై

పావన మూచు యీ భువన

వంద్యము లై చెలువారుచుండునో

దేవర ! మీకృపారసము

దీనులపై నిక జూపవేమి మా

భావములందు నెంచి బహు

భంగుల ప్రస్తుతిజేతు మీశ్వరా!

34

మ. హరి ! గంగాధర ! ఘోషేత ! రిపు సం

హారా ! దయాంబోనిధి !

వరగౌరీకుచకుంకుమాగగుల స

త్వాటిర బాహ్వంశరా !

కరముల్ మోడ్చి ననుస్కరించితిని యో

క్తై వల్య సంధాయుకా !

చరణంబుల్ శరణంటి నందు మిక నీ

శా ! బ్రోవు సర్వేశ్వరా !

35

మ. నిరతంబున్ నిను గొల్చి భక్త నగులున్

నిత్యంబు నీ నన్నిధిన్

పరమామోదముతోడ నుండు రని చె

ప్ప నివ్వంటి ముమ్మాటికిన్

మొర నాలించియు నాశ లన్నియును ని

గ్మూలంబుగా జేయు మీ

చరణంబుల్ శరణంటి నందు మిక నీ

శా ! బ్రోవు వీరేశ్వరా !

36

మ. స్థిరహా నీ దగు నామమంత్రమును మా

చిత్తంబులన్ సమ్మి తో

వరమేశా ! గిరిజాధవా ! మురహారా !

ఫాలాక్ష యం చాత్మలో

పరితాపంబును జెందు భక్తతతి కా

పాడంగ విచ్చేసితి

చరణంబుల్ శరణంటి నందు మిక నీ

శా ! బ్రోవు భీమేశ్వరా !

37

నీ. మహనీయ నీ దగు మహిమల దెలియంగ
 నల వశానివరులకు నలవి యగునె
 యీశ్వర నీరూప మేవేళలందైన
 వేదాంతదృష్టుల వెలయుచుండు
 యిందు శేఖరు డెందమందు ధ్యానించంగ
 యీషణత్రితయం బద్వైల బాయు
 భవ ! నీ శిరమ్మునం బరగు యా సురనది
 రంగ తరంగముల్ పొంగుచుండు

గీ. భువనవందిత జగదంబ యెవని పత్ని
 వాసుకియు తక్షకుండును వరసుకుండ
 లమ్ములై యుండు యెవని కర్ణ మ్ములందు
 ఆమహేశుడ నీవు గావే మహాత్మ !

38

గీ. రాజసంబున నృజయించు ప్రభు వెవండొ
 సాత్వికంబున బోషించు స్వామి యెవండొ
 తామసంబున హరించు దైవ మెవండొ
 అట్టి దేవాదిదేవుడ వయ్య నీవు.

39

నీ. శ్రీపార్వతీనాథ ! శ్రితజనమందార !
 దీనశరణ్య ! యో దేవ దేవ !
 పన్నగభూషణ ! నన్నతావరవంద్య !
 దీనశరణ్య ! యో దేవ దేవ !
 శ్రీనదాశంభో ! ను వాసుకి భూషణ !
 మునివంద్య ! నీకు నమోస్తు దేవ !
 పరమేశ్వరా ! భక్తవరకల్పకద్రుమా
 అరసురగాదు మా శరణు దేవ !

గీ. సర్వలోకాదినాథ ! యో శరణు దేవ !
 నకలభూతేశ ! శంకర ! శరణు దేవ !
 నకలభూతేశ ! విశ్వేశ ! శరణు దేవ !
 దీరుగు మమ్ము ప్రోవు యో దేవ దేవ ! 40

గీ. అచువనూనుండు నశనండు నద్వితీయు
 డాదదేవు డసంతుండు నస్యయుండు
 నర్వజీవుల నమబుద్ధి సాకుచుండు
 నట్టి సర్వేశ ని న్నాత్మయుండు దలతు. 41

కం. శిరి పోగుజేయుటయు మరి
 వరపుతునియుండు ప్రేమ వరలెడుభంగిక
 నిరతము నొక క్షణమైనను
 పరశివ నినుగొల్వ ముక్తి బడయుదురుగదా. 42

సీ. సర్వలోకాధిప ! ననకాదియునివంద్య !
 శర్వ ! యుమేశ్వర ! శరణు శరణు
 నచ్చిదానందుండ ! స్వప్రకాశ ! మహేశ !
 జగదేశవంద్యుండ ! శరణు శరణు
 నిర్వికల్పుండవో సిగమాంతసంచార !
 సర్వలోకాధ్యక్ష ! శరణు శరణు
 సర్వబ్రహ్మపు సర్వజ్ఞానివి
 సాధుమనోల్లాస ! శరణు శరణు

గీ. మూడుమూర్తుల కాభారమూర్తి ! శరణు
 జగము లెల్లను నేలెడి స్వామి శరణు
 యెల్ల జీవుల రక్షించు యీశ ! శరణు
 దీనజనవంద్య ! మమ్మెలు దేవ దేవ ! 43

దండుకం

శ్రీమన్మహాదేవదేవా భవానీమనోనాయికా- శంకరా నీలకంఠా
విరూపాక్ష- లోకేశవిశ్వేశదక్షాధ్వరధ్వంస- హాలాహలాహారయోమేరు
ధీరా- విరూపాక్ష నీకీర్తియీరేశులోకంబులుండి భూతేశమృత్యుం
జయా- వేదవేద్యా- సుగోత్రంసకామారి- సర్వజ్ఞ సర్వేశ ముక్తంటి
దైత్యారి- వ్యాఘ్రాననాశూలపాణి- కృపాంశోసిధే- యోజగద్వంద్య
దీనాళిసరత్త కా- యోగైలం సదా జ్ఞానసింఠం సిన్హ జూడగందుర్
గదా- నీజటాజూటమందుర్- దగ్ధ- గంగరంగౌతరంగమ్ములుం- చెం
గలించుర్- విభూతి రహితాల్చి- రుద్రాక్షమూలత్- ధరించంగ
సర్వాధిక భోగ- భాగ్యమ్ములు సంతతారోగ్యము- దివ్యదీప్తా
యువుం జేసి రక్షింతువె- వామదేవా భవచ్ఛర్య లెన్నంగ- శేషాదు
లర్ జాలరో- దేవ యీలోక మేలంగ సర్వంబు నీవేదగ్ధ- కూఢ
చిత్తుండ- సజ్జనుడర్ నిన్ను సర్పించి- బిల్వంబులామల్లిచామంతిపున్నాగ
సౌగంధికాద్రోణపుష్పాదు లన్నించి యెల్లం- సదాభక్తిని బూజగా
పించు- మర్త్యాళి కత్యాయురారోగ్యసంపత్తులుం జేర్తు- వంతమ్మునం
ముక్తిసిద్ధించునోదేవ- యాసోమనూర్వాదులర్- తారలా మూడు
మూర్తుల్ దగ్ధ నీవె- ఇంద్రాదిదిక్పాలకల్- పంచభూతంబులర్
సర్వలోకంబులర్- సర్వహాసీంద్రవర్గంబులున్ నీవెగా- భక్తమందార
మాండవ్య శౌండిల్య కన్యాదులర్- శ్రీశుక వ్యాస మైత్రేయలర్-
లోనుగాగలు- మానీంద్రులెల్లస్పడుర్- మిమ్ము హృత్పద్మమధ్యమ్ము
సం నల్చి- మీరూపముం గాంచి- ఆనందముంజెంది- యుందుర్గదా-
నందివాహా నినుం- పాంధ్యకాలంబునం- దగ్ధనంబుర్ దగ్ధజేసి- దీపం
బులర్- గాంచువారల్- మహాజ్ఞానసంసిద్ధులొదుర్గదా- నీమహా
త్యుంబు నెన్నంగ- నేనంతవాడన్- స్థిరంబైన యైశ్వర్యమున్- శ్రీయు
నారోగ్యమాయుష్యము- గూర్చి రక్షించుమా- లోకకళ్యాణరూపో
త్తకైవల్యసంధాయికా- నీకు- దాసానుదాసుండ రక్షించునర్వాత్మకా-
చార్యతీనాథ దేవా- నమస్తే- నమస్తే- నమస్తే- నమః.

మ త్త కో కి ల

నిన్ను నీశ్వరఁ దేవదేవ! మునీంద్ర వదితమోశిచా!
 నన్నుతించెద నెమ్మనమ్మున సర్వమంగళనాయకా!
 పన్నగేంద్ర విభూషణా! హర! భక్తపాల! యుమాపతీ
 సన్నతామరవాద్య మిమ్ముల సంస్తరించెద బ్రోవుమా. 45

కం. అని యిట్లనేకవిధముల
 వినుతించిన శంకరుండు వేడుకమీరం
 గను నో చిగుతొండా నీ
 వ్రుచు తుంబురు డవుడునుమ్ము పూర్వమునందున్. 46

కం. ఆరయ నీ శిరియాళ కు
 మారుడు నిక్కముగ మా కుమారుడుజమ్మా
 ధీర తిసునెంగ యచ్చర
 యూరీతి జనించిరొక్క హేతువుచేతన్. 47

గీ. మీరు మీస్థానములయందు జేరి తొంటి
 చందమున నన్ను గొల్పు చానందముగను
 నుండు గీరలు క్షైలాన మెందగలరు
 రండు వేగమి నిజశరీరములతోడ 48

మ. నమఃకృత్యం నమఃకృత్యం సుంపెనగు మా
 న్నీ శ్యావ్యయం గుండునన్
 నన జన్మించిరి వేము గోశ్రోములనో
 విన్నాడ మౌనట్లుగా
 పసిగొనిన మా పిల్లవానియనుచు
 ప్పక్ష శిష్యమే యుండునో
 యెవని: నా డని పడితిని గలిగినో
 యూ! యూ! నాండునున్. 49

గీ యట్టివారల విడనాడి యచటి కేను
వచ్చుటకు నాచు నెమ్మనం బిచ్చగొనదు
గాన వారలనందఱ గరళకంఠ !
తోడుకొనిపోవుదేని నీతోడ వత్తు

50

గీ. అటులఁ జేయకయున్నను నరుగుమయ్య
భక్తతతికేని యేమిలోపంబులేదు
మాదుఁబంధులగూడి నేమంబుమీరి
యెల్ల వేరల నిను గొల్పుచుందుమభవ.

51

ఉ. అంత ముదింబు నంది హరు

జాదర మొప్పగ నంబివర్యుఁ

చెంతకుఁ జేరదీసి తల

చేతను దువ్వుచు నోయి భక్తి ! ర

వ్యంతయు చింత నొందకుమి

వాడల నేడుచు నీదువారిలున్

సంతస మొప్ప మాపురికి

సత్సరితీని రం డికందరున్.

52

వ అనుచు హృదయందభరితుం డగు నమ్మహేశ్వరుండు వెండి
కొండయొరకుం బయనించుచు - భక్తవరు నుద్దేశించి నీవల్లనీభా
మండలం బెల్ల పవిత్రమైనది కాబట్టి నీకు కావలసిన దెద్దియేని కోరిక
కలదేని కోరుకొనుమన, నాభక్తుండు నిన్ను చూడగలిగినవెన్న నాకు
గావలసిన దెద్దియు లేదు. ఐన నది యిట్లగుగాక.

53

భ ర త వా క్య ము.

సీ. సస్యానుకూల వర్షంబులుం గుటియగా

పంటల రత్నాలు పండుగాక

ఆధియు వ్యాధియు నంటక ప్రజలెల్ల

యూరోగ్య భాగ్యాల నలరుగాక

ధనధాన్యములు పెంపు నెనయుచు త్యాగంబు

చానధర్మంబులం దనరుగాక

నిత్యకళ్యాణమై నెగడుచు వచ్చని

నోరినా లింటింట బరగుగాక

గీ ధర్మబుద్ధియు సత్యసంధతయు శాంత

చిత్తతయు దైవభక్తియు చెలిమి నెలయ

వనితిలెల్లరు పతియను వర్తనమున

ఇల కృపేశ్వర ! కరుణచే నెలయుగాతి.

54

అ. వె. నీదు యీచరితమునెలకొన నాచంద్ర

తారకముగ జదువదగను వ్రాయు

విన్న నమితశుభము లున్నతిసుఖములు

కరుణనెరపనెలయు గాక జగతి.

55

గ ద్యం.

ఈయది శ్రీమన్సునివరి వశ్యమోత్రోద్భవ శ్రీ ఉమాకృపేశ్వర వర

కరుణా కటాక్ష లగ్న అసల్ప కల్పనాప్రాధవి అనుదిన తిరుపతి

వేంకటేశ్వర శతావధాన సమయానువర్తన సమర్థగత

సత్కవితాయుత పుల్లమాంబాసుబ్రహ్మణ్యేశ్వర

బొరసపుత్ర అచ్చేమాచ్చయ్యార్య దత్త

పుత్ర శ్రీచింతామణికవి ప్రణీతం

జెన సిరియాళచరిత్రమంబలి

తృతీయావశంసము

స మా ప్త ము.

ఇతి శృతీయావశంసము.

సర్వము సంగ్రహము.

త ప్పొ ప్పు ల ప ట్టి క

పేజీ.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
3	4	నిర్బంధ	నిర్బంధ
4	6	సౌజన్యము	సౌజన్యఁడౌ
1	2	చింతామణి	చింతామణి
7	16	సు. కబ్బపుపణితిన్	విశిష్టప్రతిభన్
8	14	వాగ్వేధి	వాగ్వేధి
12	8	మిత్రునిన్	మిత్రునిన్
„	15	నిరుద్ద	నిరుద్ధ
„	22	కృపేశశివునకున్	కృపేశానునకున్
13	15	అన్ని	నన్ని
„	22	బరగె అతనికి	బరగె వతనికి
„	24	శీతన్న	నీతన్న
14	4	మూడుమూర్తులరీతిగా మొనరి రందు	మూడుమూర్తులయవతారముల్ విడిన డె
„	19	పిన్న	పిన్న
„	24	తరడి	తండి
15	1	శీతన	నీతన
17	8	విశ్రుతి	విశ్రుతి
„	10	అను	అను
„	11	శీతన్న	నీతన్న
„	15	అత్ముణ	అత్తుణ
18	1	శీతన	నీతన
„	8	„	„
„	10	అగాంచెన్	అగల్గె
„	11	చేత	తోడ
„	24	నందిత	నందిత
19	12	రించెను	రించెన్
„	14	జేయు	జేయ

20	8	సాయమ్మ	నాయమ్మ
"	17	మాంబక	మాంబిక
21	21	అట్టి	22 పంక్తి మొదటిది
22	1	లేమికి	లేమి
"	9	విర్ర	విల్ల
"	20	గలింగ	యంగలె
"	22	పుత్తు	పుత్తు
23	13	భక్తివాడు	భక్తిగారి
"	16	పంక్తి తప్పు	ఆర్య నుపనయనంబుఁ దా ననుటఁ జేసె.
24	5	సర్వవేశలయందు	సర్వ కాలములందు
"	13	శీత	స్తీత
"	16	కొరత	కొఱత
"	20	తాన్	దాన్
"	24	అరగ	అరిగ
25	6	ప్రతియేటనన్న ముఠ	నిరతాన్న దాతఁడై
26	8	పురంబునందునకా	పురివరంబునన్
27	5	నాధునభిషేకించి	నాగ్భిషేకంబు గావించి
"	10	పిమ్మట	పిమ్మట
"	12	సంక్తి తప్పు	అలగు పౌశ్యరునకు సంబలించి
"	17	పూజించి	సమర్పించి
"	19	నందికేశుడు	నందికేశుని
"	21	మొహ	మొహ
"	24	మీర	మీద
"	24	యయోధ్యనంతటన	సాకేతపురమునక
28	1	జరిపి	సలిపి
"	4-5 మధ్య	పంక్తికి మారుగా	పండియుం గాకికిం వచ్చి జేడ్కు మీర.
"	9	ఫల్గుణి	ఫల్గునీ
"	"	వడసి	బరసి
"	10	ఛాయేయమందు జర్ప	సప్తమందు జర్ప

29	9	మా సమ్మ	మా సమ్మ
„	10	అందున	మలయందు
„	„	గాంచ	గాంచు
„	12	కాశీదారి నే	ఇంటికినిరాక
„	15	నునరిగి	నకరిగి
„	18	నుండి	చేసి
„	20	గంగా	క్షీరా
30	2	మీద	మీర
„	4	లీలయ	మొక్కెన
„	6	మరల	మలర
„	18	2 వ సాదమునకు బదులు	శ్రీకర కామాక్షి నందు నేవించి యటక
„	20	నేతిరుమల	నేదిరుమల
31	8	నరిగి	సరవి
„	10	దడంబు	దండంబు
„	12	పెట్టి నందిచ్చెవారు	పెట్టి యందిచ్చిపిదప
„	24	పంక్తి	పెడలి స్నానంబుఁ జేసిరి విధముగాను
32	4	పంక్తి	బయలుదేరిరి మంగమాంబను గనుగొన
	17	చెడవాడ	చెజవాడ
	24	రతికిరి	యతికిరి
33	6	చెన్న భాట్లా	చెన్న భాట్లా
	13	ఖ్యుడన్. ఆ	ఖ్యుడో, న
	15	తగుకొమరి తెయున్	తయుకొమరి తె తా
36	20	శౌజ్ఞ	సంజ్ఞ
41	24	రమ్మమటకు నీవు	రమ్మని యనియె నతడు
42	4	నుభ	కుభ
43	5	నచనం	నచనము
	15	అనిన విని	అన విని
	20	దగ్గర	దగ్గర
	22	రందునన్	రై వేసన్

44	3	వింజరము	వింజరము
	8	ఆయువులు	ఆయువును
	16	మణి పేరు	మణిగ పేరు
45	22	నేవించి	నేవించె
47	9	బుద్ధున	బుద్ధున
	14	మణికిజనక	మణికిమణి
48	22	సంస్కృత్య	సంస్కృత్య
	„	మహాలక్ష్మి	మహాలక్ష్మి
51	10	నేతకు సత్సలం	నేతకు సత్సలం
	24	సమృద్ధి నెలంగ	సమృద్ధి నెలంగ
53	18	వసుధ	వసుధ
	19	వల	వల
54	22	కంటికి	కన్నుల
	23	జెంచలత	చెంచలత
55	24	లేక	లేదు
56	8	ప్రపదీతుల్య	ప్రపదీదేవి
57	24	పంక్తికి	నీలచామకము లన్నెలర కొదవ
58	5	మగ్నముచుండ	మగ్నముచుండంగ
63	20	సావధానముగ వినుము	వినుము సత్యమృదుమృదు
69	19	ప్రభలచేతనుదనుజ	ప్రభలచే దనుజుల
	23	లెసగు	లొసగు
73	4	దృష్టి	దృష్టి
76	11	అనుదిన	అనుదిన
	12	సమయానువర్తన	సమయానువర్తన
	14	అచింతామణి	శ్రీచింతామణి
	16	వతంసము	వతంసము
77	9	శిరమున	శిరమున
	10	పదిలపరచు	పారబేయ
78	2	పాగెను	పాగెను

79	11	వానినొక తేజోనుడొచ్చాని	పుణ్యతేజఃప్రభాపరిపూర్ణ
	13	భక్తు	భక్తు
80	11	అఘములైనను	అఘము నెల్లను
	13	ఒమనుజవర్య	ఒమనుజవర్య
81	15	నెరుకబడక	యెరుకబడక
82	3	వైవృతంబు	వైవృతంబు
	16	వైశ్య	వైశ్య
83	13	దైర్య	దైర్య
	20	నేనింప మీరాకకై	శుద్ధాత్మ తేజోమయా !
84	24	యింపు యిదివృథా	యింపుమిది వృథా
85	7	నేక మస్కులై	నేకమనస్కులై
	9	యింతకును	నింతకును
	12	దుస్తరము	దుస్సహము
86	12	కాళ్లట్టగా నిట్టనెన్	కాళ్లన్ బడంగా ననెన్
	17	చారి	చాచి
	20	సంకోశము	సంకోచము
87	1	గికయోగి	శివయోగి
	6	నధీనమ్ము	నధీనమ్ము
	16	చలింప	చలింప
88	24	వటచ్చితిన్	వచ్చితిన్
89	5	పలికిన	పలికిన
	24	అశేయింక	అశేయునేల
90	7	బెట్టిగదా	బెట్టిరిగదా.
93	19	ఉల్లివాసనవిస్తరించు	ఉల్లివాసనవిస్తరిల్లులు
94	3	తిరువెంగనాంచి	తిరువెంగనాంచి
	10	సొరది	సొరిది
95	18	సొత్తె	సొత్తె
97	5	రానీ	బూనీ
	16	పొలమందు	పొలకునకు
98	4	సుకుమారుడొ	సుకుమారుడొ

	9	బుదగ	బుద్ దగ
	12	నంబాతడున్	నంబాతడున్
	24	పుల్లమాంబ	పుల్లమాంబ
99	9	చిరిసవ్వు	చిరిసవ్వు
100	24	సలిపినానంద	సలిపియానంద
101	9	అమృతోపానమై	అమృతోపమానమై
	13	నబళులు	నంబాడులు
102	1	కామునింగల్గు	కామునికి కల్గు
	14	నయ్యెనంగ	నయ్యెననగ
	16	అయ్య	మయ్య
103	7	పుదకము	యదకము
	28	ఈపండ్రికిమాగుగా	గనియు పకట మావ్రతము భగ్గుంబుర తెంగ
	22	మార	మార్గ
104	1	భగ్గుమరగన్	పాడుకడగా
105	24	భార్యతో	భార్యను
106	9	నాంచియున్	నాంచియున్
	10	రీతియిప్పుడే	రీతినిప్పుడే
107	5	జడల గేజము	జడల గేజము
108	6	సంధాయికా	సంధాయకా
110	9	కిరి	సిరి
111	1	నాయకా	నాయకా
	12	చిత్తంబుగా	చిత్తంబుగాన్
	19	మిమ్మ	నిమ్మ
	20	మీ	నీ
112	1	నీకృత	నీకృత !
	4	మిమ్ముల	నిమ్మును
	9	శిరియాళ	సిరియాళ

